

TLAPKY V TRAPU

ODBORNÉ TÉMA Řád pro udělování titulu „Dostihový šampion“
AKCE ROKU 2007 Dalmatin a peruán fest
FOTOSERIÁL Nejlepší „spací polohy“ Vašich miláčků

JAK BĚHÁ RHODESIAN RIDGEBACK, BARZOJ, ČÍNSKÝ CHOCHOLATÝ PES

OBSAH

Stručný přehled o MSC	2
Úvodní slovo	3
Kalendář MSC roku 2007	7
Vzpomínka na Seilu	8
Ohlédnutí – Silvestr 2006/2007	10
Ohlédnutí – Rej v horách 2006	14
Jak běhá... RR	18
Jak běhá... Barzojové	20
Jak běhá... Čínský chocholatý pes	22
Odborné coursingové téma – Řád pro udělování titulu „Dostihový šampion“	24
Odborné coursingové téma – Řád pro udělování titulu „Šampion práce ČR“	25
Akce roku 2007 – Čekáme na jaro aneb velikonoce s MSC, víkendovka	26
Akce roku 2007 – „Seilin memoriál“, bodovací závod	35
Akce roku 2007 - Dalmatin a peruán fest, speciál	40
Akce roku 2007 – Jaro na horách, víkendovka	42
Akce roku 2007 - Voříškiáda	46
Akce roku 2007 – Moravskoslezský coursing, bodovací závod	48
Fotoseriál – Nejlepší „spací polohy“ Vašich miláčků	53
Projekt - Ready to Rescue	59
Inzerce	60
Co bude příště	68

STRUČNĚ O NÁS „SDRUŽENÍ MORAVSKOSLEZSKÉHO COURSINGU“

Kontaktní adresy:

Rudná pod Pradědem 185, 793 35 Rudná pod Pradědem
Nám. 3. Května 1794, 765 02 Otrokovice
IČO: 269 84 628, DIČ: CZ 269 84 628
www.msccoursing.com

Forma:

nezisková organizace, občanské sdružení

Bankovní spojení:

Komerční banka Otrokovice,
č. ú.: 35-4295740257/0100

Vedení sdružení:

Předsedkyně:

Barbora Zdráhalová, tel. 604 560 645,
e-mail: BarboraZdrahalova@seznam.cz

Místopředsedkyně:

ing. Lucie Theimerová, tel. 774 564 816,
e-mail: rudna@msccoursing.com

Vedoucí drah:

Bc. Richard, e-mail: rudna@msccoursing.com
– dráhy pobočky Rudná
Karel Zdráhal, e-mail: K.Zdrahal@seznam.cz
– dráhy pobočky Otrokovice

Naše dráhy:

Rudná pod Pradědem – 3 neobyčejně zajímavé a terénem různorodé dráhy
Otrokovice – 3 dráhy položené v rovině, přesto velmi zajímavé
Radslavice u Přerova – 1 velice náročná dráha plná překážek, 1 baby dráha
Slavětín u Slavonic – 1 terénově náročná menší dráha
Ranč Orel v České Vsi – 3 náročné v kopcích položené dráhy
Ranč na Kamenci u Prachovských skal – 1 ve svahu položená rychlostní dráha

Nejsme tady pro Vás, ale pro Vaše pejsky....

ÚVODNÍ SLOVO

SDRUŽENÍ MORAVSKOSLEZSKÉHO COURSINGU

„Co a kdo se skrývá pod tímto názvem??“...představení sdružení MSC jeho členy

...myslím si, že psát o nás jen „oficiální formou jménem sdružení“ není pro lidi, co nás neznají úplně ideálním řešením, a proto jsem se rozhodla dát příležitost představit „nás“ našim členům! Věřím, že upřímné názory různých lidí z různých koutů republiky, Vám pomohou udělat si o našem sdružení svůj vlastní obrázek!

DANA FITZOVÁ A AMSTAFKA DAYDREAM FANTASY AMAZONKA, BRNO (<http://www.day.estranky.cz>)

Ještě zhruba před rokem, jsem jen tak matně tušila, že existuje sport zvaný coursing a patrně jako každý „neználek“ jsem měla zažitě, že je to „jakýsi“ sport pro chrtý. Ráda brouzdám po internetu a sleduji různé psí weby a diskuse a narazila jsem na jednom fóru, kde se scházeli lidé motající se kolem coursingu.

Protože jsem z Brna a chystal se trénink coursingu v Blansku, nesměle jsem se přidala do diskuse, zda bych se mohla se svojí tehdy cca 1,5 roku starou fenkou amstafa tréninku zúčastnit. Tehdy pro mě zcela neznámá Barča mě ujistila, že coursing je záležitost pro jakéhokoliv pejska, který má v sobě alespoň špetku chuti běhat a že se na mě budou moc těšit. Tak jsem se přihlásila.

V Blansku bylo tedy moje první setkání nejen s coursingem jako takovým, ale i s lidmi kolem MSC - tedy SDRUŽENÍ MORAVSKO SLEZSKÉHO COURSINGU a seznámení se osobně s Barčou samotnou.

Ačkoliv jsem přijela na akci, kde jsem nikoho neznala, navíc úplně sama (můj muž tehdy se mnou nemohl) a měla jsem strach, že se tam budu cítit tak trochu ztracená, opak byl pravdou a já odjížděla s pocity absolutního nadšení - a nejen já - ale i moje Day - kterou coursing naprosto uchvátil a stal se její srdeční záležitostí No.1. Coby zástupce své

rasy byla Day „průkopnicí“ tohoto sportu a „objevila ho“ i pro další AST.

Díky sdružení MSC je náš život obohacen nejen o bezvadnou zábavu pro naši Day, ale především o spoustu kamarádů nejen psích, ale i lidských a myslím, že je to zásluha především Barčina, protože to je člověk s neuvěřitelnou energií, navíc člověk přímý a čestný a má schopnost na sebe „nabalovat“ další bezva lidi. Jinak si těžko vysvětlit, že na akce MSC jezdí lidé z celé republiky a o přihlášky je pomalu rvačka (aneb kdo zaváhá-nejede, protože je našlapáno až na půdu), víkendové akce a týdenní letní tábor konaný 1x ročně se stávají už pojmem a i zcela necoursingové akce pořádané MSC jako jednodenní výlety jsou přijímány s nadšením a za hojně účasti. Všechny akce jsou vždy do detailu „propracované“ a naplánované a rozhodně se nikdo nenudí i když se ani nikdo do ničeho nenutí.

Zkrátka se sdružením MSC to není „jen“ o coursingu, ale především o kamarádství a atmosféře, která se jinde hned tak nevidí. Vždyť parta kolem MSC má chuť strávit spolu na horách i Silvestr. A s kým jiným, než s přáteli nejbližšími by se měl člověk rozloučit se starým rokem a přivítat ten nový?

EVA HANĐLOVÁ S RR AMONEM A BULTERIÉRKOU NIOBE, STARÉ MĚSTO

(<http://www.amonek.estranky.cz>)

Sdružení Moravskoslezského coursingu ... Pro mě, mého přítele a naše psy je to parta skvělých lidí a jejich pesanů, spousta legrace, krásných vycházek a hlavně úžasný sport pro psy – coursing. Pro našeho Amonka – RR – je to největší láska, nejlepší zábava a nejlepší vybití energie. Musím říct, že je v tomto sportu opravdu dost dobrý a ta radost, kterou má z běhání je pro mě tou největší odměnou na světě.

Ale abych nepředbíhala, chtěla bych říct jak jsem se k MSC a vůbec coursingu dostala. Bydlím ve Starém Městě u Bruntálu, nedaleko Rudné pod Pradědem, kde se nachází (tehdy jediná, dnes už jedna z mnoha) coursingová dráha. Když jsem se tam byla tehdy podívat na coursing, viděla jsem tam hodně RR a jednoho krásného, červeného obrovského psa RR s příjemnou a velice temperamentní paničkou. Byl to Alexik a Barča! Vzalí mě a našeho Amona na vycházku a vše nám o tomto psím sportu pověděli a já se přihlásila na nejbližší trénink pro začátečníky, který organizovala Lucka /nyní naše místopředsedkyně/. Jednou se mi Barča světila, že asi vznikne „sdružení“, že bude potřebovat pomoc atd. Já řekla „jupííí, a jasan pomůžu“.

A tak se rozjelo MSC! Nejprve bylo členů méně, dráha jen v Rudné, postupně ale členů přibývalo a přibývaly i dráhy. Se sdružením zažíváme spoustu akcí, jezdíme si parádně zaběhat a také jezdíme pořád na krásná místa na výlety, zúčastnili jsme se i akce, jejíž cílem bylo pomoci opuštěným pejskům z útulku ve Zlíně. Se sdružením jsme téměř spjati rodinnými pouty, ale díky coursingu nezískali kamarády jen naši pesani, ale i my. A myslím, že můžu říct, že jsem díky psům získala kamarády, o které se můžu opřít ve chvílích

radosti, ale i starosti a slz. A o tom život nás pejskařů je – milovat své pejsky, dělat pro ně maximum a trávit čas s lidmi, kteří žijí podobně jako my, pro své pesany a těší se z jejich radosti ze života.

ANDREA ŠVÁBOVÁ A PARSONEK BENÍK, BRNO (<http://www.parson.cz>)

Naše první setkání s coursingem? Psal se rok 2003 a bylo to v Brně. Můj pes byl tehdy ještě štěně, takže jsme se šli jen kouknout, o co jde, ale byla to paráda. Natěšení pejsci, co na louce nahánjí kus igelitu. Tak se mi to tehdy jevilo, ale časem člověk pochopí, že je v tom daleko víc. Tento sport mě nadchnul a mého psa rovněž. Při pohledu na uhánějící střápec po louce kolabuje nadšením. Ale začátky nebyly lehké. V ČR existoval pouze jeden klub a ten pořádá velmi málo akcí a když už, tak poměrně hodně daleko od Brna, kde bydlíme. Takže trénovat jsme jezdili i na Slovensko. Ono totiž najet stovky kilometrů, být někde celý den, vrátit se domů pozdě v noci a pořádně unavení a pes si dvakrát za den zaběhne, to už chce opravdu pořádnou porci nadšení.

Proto mě velmi potěšilo založení Sdružení moravskoslezského coursingu. Říkala jsem si, že aspoň nebudu muset jezdit lán cesty a budu to mít pěkně u nosu. Ale už první akce mě přesvědčila, že Sdružení, to nebudou jen coursing. Mimo výborně postavené tratě byly k dispozici i agility a flyballové překážky, občerstvení, stánek s potřebami pro pejsky, tanec se psem..., no nestačila jsem koukat. Potěšil mě i přístup organizátorů, byli ochotní, příjemní, vstřícní, celá akce byla výborně připravená, všechno nádherně klapalo. Byli to nováčci, ale akci zvládli profesionálně. No jen tak dál, říkáte jsem si, sem budeme jezdit. A taky že ano, jezdili a jezdíme, protože úroveň neklesla, ale jde pořád nahoru.

Jak už jsem říkala, MSC to není jen coursing! Je to banda kamarádů v čele s Bárrou, Karlem, Luckou a Říšou, jejich rodinami a přáteli... A jelikož má Bára hlavu plnou nápadů a od nápadu nikdy není daleko k realizaci, tak i když Sdružení slaví teprve druhé narozeniny, má na svém kontě řadu akcí. Samozřejmě coursingové závody pro nás profíky, ale také licence pro nováčky a tréninky pro začátečníky. Dalšími počiny jsou třeba Přátelská setkání, víkendy plné coursingu, výletů, zábavy a povídání o psích miláčcích. Zajímavé jsou i speciály, např. Rhodesian Ridgebac fest nebo Dalmatin fest.

Občas jsme coursingem unavení, to ale přece není důvod se nevidět. Barča uspořádá výlet. A že jich už byla celá řádka. Nezapomenutelné výlety v ZOO nebo poznávání naší historie při výšlepech na české zříceniny. A dalo by se pokračovat do nekonečna. Vyzdvihnout bych však chtěla ještě jednu akcičku, při které málo které oko zůstalo suché a které zaměstnalo většinu členů Sdružení. Byla to umístovací akce pro psí útulek, kdy byli vybraní pejsci útulku představení svými guaranty a prožili víkend plný zábavy a někteří z nich díky této akci našli nový domov.

Takže co je vlastně MSC? Z mého pohledu parta skvělých lidí, kteří pro své psy a pro nás, coursingové nadšence, dělají maximum. Teď už to nejsou jen ti, co pořádají skvělé akce, ale kamarádi a to se všim všudy. Naše vzájemné vztahy už nejsou jen sportovně profesionální, ale mile a dokonale osobní. Spojuje nás láska k našim čtyřnohým kamarádům a pro ně jsme všichni schopni udělat maximum.

Chcete udělat něco pro sebe a svého pejska? Chcete si báječně užít víkend? Chcete vidět MSC v akci? Tak se přijďte na některou z jejich akcí podívat, stojí to za to.

RENATA PALOVÁ A VOK FALA, OTROKOVICE (<http://www.fala.estranky.cz>)

Nikdy bych nevěřila, že čtyřnohý tvor dokáže převrátit život naruby... Dnes mi nezbyvá, než tomu věřit, protože jsem to zažila na vlastní kůži. Než jsem si pořídila fenku výmarského ohaře, měla jsem jen malého pejska, u kterého výchova, výcvik ani velké vybití nebylo prioritou – byl to mazlíček. Stejně tak – za účelem společníka – jsem vybírala Falu. Ale tady už byl důležitý výcvik i výchova. Sice jsem nastudovala, co to vše obnáší a to samozřejmě i výcvik lovecký atd., ale rea-

lita je trochu jiná, ne-li hodně jiná. Od prvního dne, co na mě Fa mrkla modrýma šibalskýma očima, si mě omotala kolem prstu. Postupně jsme zvládly poslušnost, všemu jsem se učila společně s ní a samozřejmě se snažila, najít jí co nejlepší způsob zabavení, vybití energie a co nejvíce psích kamarádů. Toto všechno se mi podařilo díky coursingu.

Jsou tomu 2 roky, co jsem se setkala s Barčou a Karlem Zdráhalovými, do té doby jsem neměla tušení, že něco jako „běh za střapečkem“ existuje. Jejich RR Alex byl v té době už závodník a já postupně zjišťovala, oč jde. A jednoho dne přišla Barča s tím, že zakládá Sdružení Moravskoslezského coursingu. Staly jsme se s Falou členkami a hned, jak Fa dosáhla věkové hranice, složila si licenci. Od té doby je z ní profesionální závodnice, která je pro střapeček ochotná udělat cokoliv, klidně se i přerazí na dráze. Jezdíme téměř na všechny tréninky a závody. A to nejen kvůli běhání, ale také kvůli fajn lidem a jejich psím miláčkům, kteří se na akcích sejdou.

To ale není všechno, co se pod hlavičkou Sdružení pořádá a určitě nejde jen o coursing. I když, ten je součástí všeho, ať už víkendového řádění nebo týdenního campu. Coursing camp je příkladem aktivní dovolené se psem, všichni si jej užijí do „poslední kapky“. Letos jsme si kromě běhání s Falou užily lovecký výcvik, socializaci, spoustu přednášek a výletů. O „výjezdních víkendech“ uspořádají organizátoři třeba stezku odvahy, netradiční závody a výcvik, či ochutnávku buchty domácí výroby. Pod hlavičkou MSC jsme se vypravili do ZOO, na zříceninu Cimburk i do Moravského krasu. Byla uspořádána benefice pro zlínský útulek. Nebýt MSC, jistě by se konaly výlety a procházky, ale určitě ne v takovém rozsahu a za určitým účelem. Tady je tím účelem coursing, ať už trénink, závod nebo výlet, vždycky je vše pořádáno pro spokojenost čtyřnohých účastníků a zničení těch dvounohých.

Co se týká běhání ohařů, lidé nato mají rozdílný názor. Mají obavu, že pes bude štvát zvěř. Ze zkušeností můžu říct, že nezáleží na coursingu, ale na zvládnutí psa. Pokud je naučený, že zvěř štvát nesmí, tak ji štvát nebude, ani když začne honit střapec. Stále se mi ukazuje, že výmarský ohař je všestranný. Někteří majitelé jsou nekompromisní zastánci loveckého výcviku, jiní mají ohaře na obrany, dělají agility a někteří zvládnou všechno. My běháme coursing. Pokoušíme se i o lovecký výcvik, spíš pro zábavu. Každý má svou představu, čeho chce se psím kamarádem dosáhnout.

Já hlavně chci, aby Fala byla zdravá a spokojená. Spokojená je hlavně při výletech a ve psí společnosti, při lovení střapečku, ale i při vlečkách. Toto všechno a ještě mnohé navíc nám dává Sdružení MSC.

PS: Prý bych tady měla napsat i to, co mi MSC vzalo... Tak tedy: nic. (pokud nebudu počítat, co mě to stojí) :o)

ALENA JANALÍKOVÁ A KŘÍŽENEC RONY, OTROKOVICE

Ještě před rokem a půl jsem neměla tušení co to „coursing“ vlastně je. Slychala jsem od známých, že je to super „vybití“ pro jejich čtyřnohé miláčky a tak mě má zvědavost přivedla na jeden z pořádaných tréninků MSC. Já i můj čtyřnohý kamarád Rony jsme byli z akce nadšení, užívali jsme si ji od první do poslední vteřiny a domů jsem se vraceli plní nových zážitků. Nemusela jsem se ani dlouho rozmyšlet a od roku 2006 jsme se stali členy MSC no a musím říct, že to byla dobrá volba! Pohled na šťastného a nadšeného pejska stojí za to. „Lov“ igelitového střapečku se stal Ronikovou oblíbenou zábavou. Pro mě akce MSC znamená odřegování od všedních dnů, setkání s bezvadný-

mi lidmi a nejsou to jen coursingové závody a tréninky, ale i spousta výletů, prodloužených víkendových akcí-ček po celé České Republice. Kdo nevěří ať k nám rychle běží :o) Rádi ho uvítáme v našich řadách.

DANA MRÁZOVÁ A IRSKÉ VLKODAVY BERUŠKA A BLONDIE, ŠUMPERK

Jako věrný člen sdružení MSC, účastníci se většiny akcí – nejenom coursingových, jsem dostala možnost představit Vám toto sdružení, ale hlavně přiblížit Vám jak mi MSC změnil život, co mi dal a vzal.

MSC celým názvem Sdružení moravskoslezského coursingu je zájmové sdružení zabývající se především, ale nejenom, pořádáním coursingových akcí; jako jsou coursingové závody, tréninky, coursingové licenční zkoušky, víkendová setkání s coursingem a v neposlední řadě i coursing kemp. Duší, hlavou, srdcem a předsedkyní celého sdružení je Barbora Zdráhalová. Troufám si říct, že bez ní by to nešlo. Je výborná organizátorka a hlavně blázen do psů, protože bez obrovského kusu nadšení pro ostatní pejsky by to nemohla dělat tak poctivě a s maximálním nasazením jak to dělá.

Vlastním dvě feny irského vlkodava, obě jsou již profesionální závodnice. Byly jsme na závodech pořádaných i jinými organizátory, ale vždycky se rádi vracíme „domů“, protože organizace, informovanost a hlavně přístup k závodníkům a jejich majitelům, kdy je každý problém ochotně řešen, je u MSC prostě nejlepší.

A jakým způsobem změnil MSC náš život? Mým psům dal novou radost do života. Ne nepřeháním. Z mé vždy klidné a flegmatické vlkodavky se na coursingu stane rázem jiný pes. Vzrušený, nadšený a hlavně nesmírně šťastný když si dohání svůj střapeček. Holky milují coursing. Když jim ráno řeknu, že si jdeme zaběhat a naložím je do auta, tak celou cestu nedočkavě stojí a potom na startu je opravdu velký problém je udržet.

No a co dal MSC mě? Možnost trávit víkendy ve společnosti skvělých psů a jejich páníčků, možnost seznámit se s lidmi, kteří mají podobné „psí postižení“ jako já. MSC mi dal pár opravdu dobrých přátel, dal mi šťastně vyběhané a unavené psy po každé akci.

A co mě MSC vzal? Klidné víkendy trávené doma. Protože, jak už jsem psala, moje vlkodavky milují coursing a tak se snažím nevynechat jediný trénink, aby se mohly vyřádit.

Kolem MSC se sešla bezvadná parta lidí a proto když není zrovna naplánován nějaký trénink nebo závod, tak Barča uspořádá alespoň společný výlet, nebo procházku, aby si mohli pejsci společně poběhat a páníčci „pokecat“. Někteří nemají lito na takovouhle procházku jet i stovky kilometrů.

Tak takovýmto způsobem jsme propadli coursingu, MSC a Barče. Nelitujeme, naopak děkujeme, že máme tu možnost účastnit se takovýchto akcí, které pro nás pořádá.

*A to by asi stačilo, těšíme se na všechny milovníky pejsků na některé z našich akcí... **Barbora Zdráhalová, předsedkyně Sdružení Moravskoslezského coursingu***

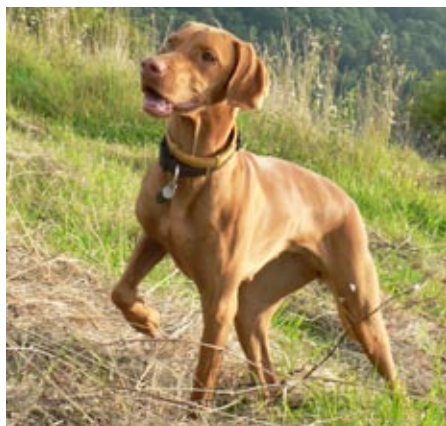
KALENDÁŘ AKCÍ SDRUŽENÍ MSC 2007

Datum	Název	Typ	Místo
13.1.2007	Zima nás nezastaví..	trénink	Otrokovice
11.2.2007	Coursing na sněhu	trénink	Radslavice u Přerova
11.3.2007	Otevírání coursingových drah	licence, trénink	Otrokovice
6.–8.4.2007	Čekáme na jaro... "víkendovka"	licence, trénink	Slavětín u Slavonic
6.5.2007	Seilín memoriál	bodovací	Radslavice u Přerova
13.5.2007	Rhodesian ridgeback fest – zrušeno	speciál	Radslavice u Přerova
26.5.2007	Dalmatian a peruán fest	speciál	Brno
1.–3.6.2007	Jaro na horách... "víkendovka"	trénink	Česká Ves u Jeseníku
23.6.2007	Moravskoslezský coursing	bodovací	Rudná pod Pradědem
7.7.2007	O pohár starosty	bodovací	Otrokovice
4.–11.8.2007	Coursing camp	camp	Rudná pod Pradědem
25.8.2007	Speciální výstava faraonských psů, sicilských chrtů a podengů	výstava	Rudná pod Pradědem
26.8.2007	Klubový propagační coursing	speciál	Rudná pod Pradědem
1.9.2007	Mistrovství Moravy 2007	M, CACT, B	Radslavice u Přerova
9.9.2007	„Saranga sprint“ – rovinové závody	speciál	Radslavice u Přerova
22.9.2007	Klubová výstava KCHBO pro australské a belgické ovčáky	trénink	Pohořelice u Zlína
29.9.2007	Mistrovství Slezska 2007	M, CACT, B	Česká Ves u Jeseníku
28.9.–30.9.2007	Relaxační víkend v horách s mistrovstvím	trénink	Ceská Ves u Jeseníku
19.-21.10.2007	Po roce na stejném místě ...víkendovka	trénink	Slavětín u Slavonic
26.-28.10.2007	Tullamore Cup – víkend nejen pro IW	speciál, tréninky, výstava	Česká Ves u Jeseníku
16.–18.11.2007	Zimní radovánky..	tréninky	Rudná pod Pradědem

* kurzívou – již proběhlé akce, podrobné info ke všem akcím najdete na www.msccoursing.com

NEUVĚŘITELNÁ NÁHODA NÁS PŘIPRAVILA O NEJLEPŠÍ KAMARÁDKU

Naše maďarská ohařka Seila nikdy sama nevstoupila do silnice a nikdy nesebrala nic ze země. Takové věci jsme ji dokázali naučit. Připravit ji ovšem na to, že ji v bezpečí jejího domácího křesílka napadne jedovatý pavouk jsme však naučit nedokázali. Neskutečná náhoda nebo osud? Doteď si to nedokážeme vysvětlit.

Vše začalo lehkou apatií a malou bouličkou na noze v oblasti lokte. Náš veterinář ji nasadil antibiotika a léky proti zánětu. V tu chvíli ještě nikdo netušil, co bude následovat a už vůbec ne, že to vše způsobil jedovatý pavouk. Tři následující dny byly naprosto normální. Seilinka venku běhala, nepajdala, baštila a byla bez jakýchkoliv příznaků otravy. Ty se objevily o několik dní později, kdy začala v noci zvracet. Mysleli jsme si, že se přežrala trávy, ale když

zvracení neustávalo ani ráno, vyrazili jsme opět na veterinu. Doktoři ji podali nějaké léky a injekce proti zvracení, ale bohužel celý den i další noc opět prozracela. Čekání na výsledky krevních testů bylo nekonečné a mezitím již musela být zřečka napojena na kapačky. Ještě nyní vidím zřetelně výraz doktora, který nám oznamoval výsledky. Všechny hodnoty biochemie vysoce zvýšeny a to vše způsobeno nefungujícími ledvinami. Během několika hodin jsme Seilinku převezli na pražskou AA-Vet kliniku, kde ji opět napojili na infuze. Dělal se spousta dalších testů, sono ledvin a podobná vyšetření. Lékaři byli jeden den optimističtí, následující den nás pro změnu připravovali na to nejhorší. Občas nám dovolili návštěvy, ale bohužel Seilinky nervová soustava byla příliš napadena. I přes to nás poznávala a vždy vřtěla ocáskem. Nadosmrti budeme vděční celému personálu této veterinární kliniky, že pro naši nejlepší psí kamarádku udělali vše, co bylo v jejich silách a o její život bojovali dnem i nocí. Jedenáctý den po kousnutí jsme však přijeli na kliniku a ještě než stihli lékaři cokoliv říci, oba dva jsme věděli, že ji již více trpět nenecháme. Seilinka sice neměla bolesti, ale kdo jí znal, tak ví, že nejvíce trpěla celkovým stavem, do kterého se dostala. Otok mozku způsobil, že oslepla. Sotva se postavila na nohy, aby se sama vyčůrala a to bylo to největší utrpení. Pak začal doktor hovořit o dalších komplikacích, které nastaly a řekl nám, že šan-

ce na přežití se pohybují okolo třech procent. Léčba by pro ni byla příšerné utrpení a prakticky bez šancí. Požádali jsme ho, aby udělal poslední krok. Seilinka měla po celou dobu položenou hlavíčku v mém klíně a přesto, že nic neviděla, věděla, že její páničkové jsou u ní a budou tu napořád. Nechali jsme ji odejít do psiho nebička, kde se může zase prohánět po polích a lovit myšičky.

Někomu se to může zdát neuvěřitelné, ale všechno způsobil jedovatý pavouk. Na 90 % nám to potvrdili i lékaři z kliniky. Den po kousnutí jsme doma našli na stěně 1,5 cm velkého zrzavého pavouka. Ještě nyní si vybavuji, jak se nad ním Lukáš pozastavil a divil se, že takového pavouka ještě nikdy neviděl. Nabrali jsme ho do krabičky a vyhodili z okna. To jsme ještě netušili, že jsme vyhodili tvora, který nás připraví o náš milovanou Seilinku. Po prohledání internetu a po stovkách telefonátech se specialisty na pavouky z celé republiky jsme došli k závěru, že se jednalo o typ pavouka, který žije v Americe. Tzv. Brown recluse spider latinsky *Loxosceles reclusa*. Jak nám bylo potvrzeno s největší prav-

děpodobností jsme si ho domu přivezli s nákupem ovoce ze supermarketu. Nejčastější případy, kdy se takováto havěť dostane do země jsou banány. Jiné vysvětlení bohužel nemáme. Přes inspektorát veterinární správy v Děčíně jsme totiž zjistili, že v našem okolí není registrovaný žádný chovatel jedovatých pavouků. Je také možné, že tyto potvory chová někdo načerno, ale to už se bohužel nikdy nedozvíme.

Seilinka pro nás je a vždy bude tou první. Díky ní jsme poznali co to znamená opravdu žít po boku s nejlepším přítelem člověka. A to ona skutečně byla. Milující, oddaná, vděčná za každé slůvko a pohazení a vždy připravená vyrazit ven a prohánět se po polích. Byla to skvělá agilistická závodnice a nebyt této nespravedlnosti zaběhla by si v květnu i svůj první coursingový závod, který se díky jedné úžasné osobě bude podle ní také jmenovat. V květnu se poběží první SEILIN MEMORIÁL a naše zrzečka se ze shora postará o všechny startující pejsky.

Milujeme tě Seilinko a vždycky budeme.
Tvoji páničkové Pája a Lukáš.

SILVESTR 2007 V RUDNÉ POD PRADĚDEM

pohledem Renči Palové od VOK Fairy ze Svobodova dvora

Opravdu s chutí jsme vyrazili do Nového roku! Tedy my všichni, co jsme se sešli v penzióнку Harmonie v Rudné pod Pradědem. S Falou jsme se do Rudné dostaly až ve čtvrtek, část osazenstva si již naplno užívala volna a pohodičky. I přesto jsme hned vpadly do víru dění - na čtvrteční večer byla naplánovaná stezka odvahy... Pomocí zavařovacích láhví a svíček byla vyznačená cestička přes potok, polem nepolem, lesem nelesem a na konci čekala na pejsky sladká odměna a taky bubák v podobě Jardy od Day, který vylezl na strom a rozhodl se strašit. Šlo mu to skvěle, ale nevím, nevím, kdyby nebyl na stromě a někteří psi na volno, asi by na něj rychle lezl! Po stezce odvahy jsme seděli až do brzkého rána.

V pátek jsme vstávali do podmráčeného dne, napadla trocha sněhu, ale ani to nám nezabránilo v tréninku coursingu. Trať byla super, dokonce byl střapec natažený přes kládu, takže psi museli skákat. Některé běhy byly

opravdu velmi vydařené, podařilo se i pár kasadérských pádů, ale všichni přežili a běhání si užili. Protože sněhu nebylo moc, soutěž „Jedno na čem, ale sjeďu to“ jsme vypustili a každý šel po své ose postupně vyvenčit hafáky, abychom mohli na 17 hod nachystat Valnou hromadu. Na té byly odsouhlaseny funkce, poplatky, hlasovalo se o názvu zpravodaje MSC, také byl k dispozici kalendář akcí pro rok 2007. Po Hromadě se opět probíraly zážitky a těšili jsme se na další den při něčem dobrém k jídlu a pití.

V sobotu jsme se probudili do opravdu nevlídného dne, soutěže přichystané na pentatlon na sněhu nebyly možné, takže se v rychlosti vymýšlely jiné. Mezi rozestavěnými kužely se probíhalo, chodilo poslepu, procházelo se psím trakařem, psi se přenášeli, pak hledali páníčky a schované předměty, prostě taková „normální“ zábava. Počasí nám nedovolilo být venku dlouho. Jaká byla naše hlasitá závist,

když se vrátilo pár odvážlivců z výletu na Praděd! Kvůli šílené inverzi na Pradědu svítilo sluníčko, byl tam sníh a na fotkách to vypadalo opravdu kouzelně! Poté proběhlo venku rychlé předání cen, medailí a pohárů vítězům plemene, kteří v Rudné byli. Zbytek dne se venčilo a procházkovalo dle přízně počasí.

Těch pár dní uteklo opravdu rychle a už tady byla neděle – Silvestr. Den jsme začali opět coursingem, počasí tentokrát bylo jako na Apríla, svítilo sluníčko, chvíli sněžilo, chvíli pršelo, do toho byla duha, prostě klasické počasí pro 31. prosinec! Kvůli počasí jsme běhali na dráze blízko penzionku, aby mohli být psíci uloženi na pokojích, když zrovna nestartovali. Jako vždy se všichni coursingáři snažili a běhali jako o život a to dokazovalo i večerní promítání. Po coursingu jsme odpočívali a nabírali síly. Navečer proběhlo velké chystání dobrůtek, abychom se dočkali půlnoci a neumřeli hladem. Stoly se prohýbaly a nad tím vším jsme se my bavili nad hromadou překrásných fotek z celého pobytu.

A pak přišla rána – to bouchlo šampaňo, pak druhé, třetí a odbila půlnoc! Popřáli jsme si všechno, co se tak do Nového roku přeje, poňuchali se se psími miláčky, někteří šli koukat na ohňostroj a pak ještě chvíli poseděli. Dlouho ale ne, protože druhý den nás čekalo nelibostné balení a odjezd domů...

Ráno nám zpříjemnil Dan od Eimy, který před každé dveře poskládal PF 2007 z piškotů

a nezapomněl ani na piškotový střepec přes celou chodbu. Přes takovéto lákadlo pro milné psí jazýčky byl nadlidský výkon projít na venčení, ale velmi brzy bylo vyluxováno. Pak už přišlo balení a loučení, ještě jedna krátká vycházka a odjezd. Silvestr s MSC se skutečně vydařil, teď už si naplno užíváme super akcí v tom „Novém roce“ a těšíme se na spoustu dalších!

SILVESTR 2006 V RUDNÉ POD PRADĚDEM

pohledem Danči Fitzové od AST Daydream Fantasy Amazonka

...jsme se rozhodli strávit s našimi kamarády z cour-singu a to v Rudné p. Pradědem. Ostatně s kým jiným strávit poslední dny roku starého a přivítat první den roku Nového, než s partou bezva kamarádů?

Původně jsme měli vyjet směr Rudná už v úterý 26.12., ale páneček se musel ještě nutně „pracovně zane-prázdnit“, proto byl odjezd odložen o 1 den. Dle plánu jsme chtěli vyjždět ve středu v poledne, ale jak je naším dobrým zvykem – plánuj si jak chceš a co chceš – stejně to bude nakonec úplně jinak - jsme vyrazili až

v 17h a do Rudné do penzionu Harmonie dorazili v 19h. Ubytovali jsme se v nám už dobře známém pokoji č. 2.

ČTVRTEK

v 10h byl naplánován odjezd na výlet pod vedením Evky od Amonka, protože je to starousedlík. Vedla naši malou „kolonu“ aut až ke starému dřevěnému kostelíku, kde jsme nechali auta a před námi byla asi 2 hodinová super procházka.

Po návratu následoval relax před večerní ZIMNÍ STEZKOU ODVAHY, kde v cíli byla připravena „sladká odměna“ pro šikovné pejsky, kteří dohlíželi na to, aby pánici trefili tam, kam mají.

PÁTEK

V pátek ráno padlo rozhodnutí, pojedeme výletovat. A tak jsme v klidu posnádali a poté vyjeli směr Jese-ník, cíl: REJVÍZ. Už cestou začalo přibývat sněhu a když jsme dorazili přímo na Rejvíz, nestačili jsme se kochat - všude nádherně bílo, minimum lidí a naprostý klid.

Vyrazili jsme napřed k Mechovému jezírku a pak jsme to nabrali ještě k Bublavému pramínku. Nachodili jsme zhruba 8 kilometrů a moc si to užili.

SOBOTA

V sobotu byl naplánován PENTATLON, aneb nevšed-ní soutěž. Bohužel počasí nám moc nepřálo – fučel neskutečně ledový vítr a zima byla jako v Rusku. Proto část pejsků vyfasovala i kabátky, aby náhodou nenastydli. Soutěž samotná byla jedna velká psina a skládala se z několika „disciplín“.

První disciplína - běh a kličkování mezi kužely - to byla blesklovka a pánici svým pejskům málem v tem-pu ani nestačili.

Druhá disciplína - vzít pejska do náručí a proběh-nout s ním opět celou trasu - tak to se nezadařilo, protože Day byla tak rozvášněná pohledem na kužely, což v ní evokovalo coursingovou dráhu, že se nenechala vůbec vzít do náručí a vždy vyskočila zpět na zem, jako kdyby byla na pérkách. Zkrátka takové malé totální zatmění mozku...Proto jsem musela tra-su prokličkovat v podřepu a hned na začátku jsem si tak trošku „zaryla v zemi“, protože Day měla pocit, že „lezu“ příliš pomalu.

Třetí disciplína - prokličkovat trasu tzv. „na traka-ře“. Pánici podebrali pejsky pod zadníma nohama, nadzvedli je a takto jsme měli opět projít celou trasu.

Čtvrtá disciplína - navigace naslepo. Páneček si zavázal oči - a za pomoci svého věrného pomocníka

(psa) měl proklíčkovat celou trasu mezi kužely. Vždy jeden „vidící“ tuto dvojici navigoval.

Pátá a šestá disciplína - každý pejsek měl najít 3 předměty a nakonec i pánečka samotného.

No a pak už nám byla taková zima, že jsme soutěž odpskali a šli se ohřát na penzion.

Kolem 15h jsme se rozhodli, že se vydáme ještě na menší soukromou procházku. Původně jsme chtěli zajet do Karlova, ale když jsme viděli ty neskutečné davy lidí, co se Karlovem valily, tak jsme auto otočili a zajeli na Hvězdu, kde jsme na parkovišti pod Pradědem nechali auto a vydali se po jedné lesní značené cestě nazdařbůh a nakonec si tuto volbu nemohli vynachválit. Ušli jsme cca 6 km naprostou pustinou bez lidí, všude kolem kopy sněhu, bílo a nad námi prosvítalo dokonce i sluníčko a modrá obloha a hrozně nás mrzelo, že jsme foták nechali na pokoji.

NEDELE – SILVESTR

Jak důstojně zakončit starý rok? No přece extrémním výkonem!

Vyrazili jsme směr Šumperk na SKŘÍTEK. U Motores-tu Skřítek jsme nechali auto a šlo se.

Byla poměrně zima, foukal vítr a místy byla i silná mlha, tak jsem Day opět navlékla na kožíšek ještě kabátek z Manmatu. Vydali jsme se směrem Na Ztracené kameny. Vrchol měl být vzdálený asi jen něco málo přes 3 km. Libovali jsme si, že to je tak akorát, když je toho Silvestra. Ale to jsme se krutě přepočítali. Ačkoliv se začátek cesty jevil velmi pohodovým, tak se stezka velmi záhy začala prudce zvedat a za chvíli zima-nezima začali jsme odhazovat svoje svrčky a supěli jak lokomotiva. Když jsme vyšplhali Pod Ztracené kameny - na vrchol to byl ještě cca 1 km.

A to jsem si řekli, že „tohle už urveme – to už zkrátka musíme“. A tak se šlo dál. Konec cesty nějak nebral konce a ty 3 km vydali snad za deset! Kousek pod vrcholem jsme potkali manželský pár, který už šel směrem dolů a v dobrém rozmaru prohodil směrem k nám, že na vrcholu nás čeká úžasně slunečno, výhled a bezvětrí. Samozřejmě nás na vrcholu čekal ledový „fičák“, mlha, že nebylo vidět na krok, ale přesto tam bylo neuvěřitelně nádherně. Stromy i hora kamení obalené sněhem a námrazou. Udělali jsme několik fotografií a šlo se zpět. Na penzionu jsme si museli pochopitelně po takovém sportovním výkonu pořádně odpočinout.

V 18h začalo „velké chystání“ Silvestrovské oslavy. Obložené talíře, mísy, utopenci, tlačěnka, jednohubky - stoly se přímo prohýbaly pod tou tíhou dobrot. Zábava rozhodně nevázla a než jsme se nadáli, byla tu půlnoc. Práskání špuntů od šampaňského, přípitky a přání všeho nejlepšího do Nového roku 2007. Nezapomněli jsem ani na „naši holku“ a přišli jí potřást tlakou do pokoje, kde hlídala (teda spala jak dudek).

PONĚLÍ

Jako by počasí vědělo, že dnes už se „může zkazít“ probudili jsme se do oteplení a deště.

Posnídat, poklidit, zabalit a jede se domů. Z Rudné do Olomouce nám v autě dělali společnost Pavla s RR Rustým. Rustý jako gentleman, ač unaven, celou cestu proseděl a Day zatím sladce chrupala v klíně Rustyho paničky. No jo, ženský to prostě mají na světě nějak lépe zařízený, že jo?

Celý Silvestrovský pobyt měl jedinou malou chybičku - příliš rychle utekl. Myslím, že nikomu z nás se nechtělo vracet zpět domů.

REJ V HORÁCH – RANČ OREL, JESENÍKY

pohledem Alči Janalíkové od křižence Ronyho

Tak a je to tady... 29. září 2006 a dlouho očekávaný víkend na horách.

Máme sbaleno a Roník nedočkavě přešlapuje u dveří, nasedáme do auta a vyrážíme směr Jeseníky. Počasí je skvělé, sluníčko nám svítí a všechno začíná báječně. Roník vesele vrtí ocáskem a tuší, že se jede někam, kde bude spousta legrace.

Cesta proběhla hladce a před námi je cedule „Česká Ves“ ...hurááá... už jsme tady. Zatáčím kolem dvou veselých slaměných strážců

a před námi se otevírá Ranč Orel. Výhled na rozlehlé pastviny s ušlechtilými koňmi splnil veškerá má očekávání, prostě tento víkend bude stát za to. Vůně lesa, dřevěné chatky, ohniště a stylová restaurace, ze všeho na nás dýchala atmosféra plná dobrodružství a já si připadala jako na táboře. Postupně se sjížděli všichni účastníci a na ranči začalo být opravdu živo. Lidičky se posilňovali a dávali si v restauraci dobroty od kovbojských fazol až po steaky a těšili se na připravený program.

Foto: Pes Jíra

Večer přišla na řadu „stezka odvahy“ aneb jak se vrátit celý z lesa. Po setmění jsme se všichni sešli u chatek a dodávali si odvahy. V lese byla opravdu tma tmoucí a zdálky byla vidět jen malinká světýlka. Chvilkami jsem si připadala jako v pohádce O Jeníčkově a Mařence a přemýšlela, jestli opravdu uvidím to malé světýlko. Tak a je tu start, Barča zabavila všem všechno co jenom trošičku svítilo a postupně nás se škodolibým úsměvem vypouštěla do černého lesa. Lidíčky na startu s napnutými ušima naslouchali, zda se z lesa nebudou linouti děsivé zvuky, rány či ječivé výkřiky. Ba ne, ale po příchodu některých účastníků byly slyšet hlásky jako např. „Zdráhalová ... sřež se mé pomsty“ či, „Barboro, já Tě uskrťm!“ a nebo „Kde je ta Zdráhalka ... já ji zabiju, Karlos, ode dneška budeš vdovec!“ Většina účastníků se do cíle vrátila celá, ale téměř všichni utrpěli nějakou újmu: zablácené boty, škrábance od maliní, mokro v botách i mimo ně či trošku rozbitý nos, „že jo, Peťo?“ A jak by ne, vždyť jsme si v lese neviděli ani na špičku nosu a bylo to tak trochu strašidelné, bubububu.

Hafani to nesli statečně a zvládli to skvěle. Všechno dobře dopadlo, účastníci nevšedního večera přežili a byli plní dojmů a ještě dlouho se o stezce odvahy povídalo.

Sobota byla sportovního rázu. Dopoledne se v jednom z výběhů běhal coursing a pejsci si to opravdu užili. Trať byla z kopce do kopce, takže si všichni pěkně mákli. V poledne js-

me si nacpali břicha a těšili se na odpoledne. Odpoledne nás čekaly nevšední disciplíny a to už se nehýbali jenom pejsci, ale museli máknout i jejich páníčci. Musím říci, že být to na pionýrském táboře, vedoucí by z nás měli radost! Všichni se do disciplín pustili naplno a bojovali ze všech sil. Překonávali jsme s pejsky překážky, skákali a podlézali, běželi s pejskem mezi kužely, závodili do kopce i z kopce, prostě prima zábava. Sportovní odpoledne

nás všechny pěkně utahalo a na večerní rožnění jehněte nám pěkně vytrávil.

V neděli jsme společně vyrazili na výlet do hor na rozhlednu Zlatý Chlum. Pohodová procházka lesem a krásnou přírodou nás příjemně naladila a byla příjemným zakončením báječného víkendu v Jeseníkách. Po návratu zpátky na ranč na nás čekal výborný obídek a po něm jsme se postupně rozjížděli k domovům a už při odjezdu se těšili na další společnou akci.

REJ V HORÁCH 2006

Víkendovou akci v Jeseníku nám všem přiblížila Radka Máčalová od RR Brodyho a německé dogy Agátky

Dovolte, abych vám Rej v horách přiblížila z pohledu „domorodce“. Na tuto akci jsem se velice těšila, neboť jsem konečně mohla říci: „Mám to za humny!“ Hned na páteční večer byl pro nás připraven první, dobrovolně-povinný úkol - stezka odvahy. Po cestě byly rozmístěny svičky v lahvičkách a strašidla, která nám měla kromě strašení i pomoci přejít méně schůdnější místa. Jak naivně jsem si myslela, že tohle bude brnkačka! Vezmu si čelovku a trasu v pohodě projdu. Chyba! Byla jsem od Barči důkladně prořacována a baterka mi byla zabavena. No nic, říkala jsem si ještě s úsměvem na rtech, aspoň že tam jsou ty svičky, a navíc mám Brodyho, ten mi přece pomůže. Další chyba! První etapa proběhla dobře – svička byla dobře viditelná, takže i Brody šel v pohodě. Bohužel ta další už tak dobře vidět nebyla a my ne a ne se správně trefit na cestičku, takže jsme skončili v potoce. Úsměv mi ztuhl. O kousek dál se ozval štěkot – asi první strašidlo. Rozešla jsem se za tím zvukem, Brody se rozhodl, že bude lepší jít v mém závěsu. Úplně jsem slyšela jeho myšlenkové pochody: „Kdyby něco, ať to řeší panička – je první na ráně“. A protože potok byl úplně mimo trasu, za zvukem a později i za již lépe viditelnou svičkou jsme se prodírali mezi stromy. Naštěstí se to obešlo bez úhony a žádný rozbitý nos se nekonal. Tedy alespoň u nás. Konečně jsme dorazili ke strašidlu. Brody se projevil jako opravdový hrdina! S ocáskem mezi nohama nalepeným na břichu, s temným a tichým vrčením a sledováním nepřítele se proplížil kolem. Dobrý, první strašidlo jsme zvládli. Další svičkové bludičky jsem už viděla dobře a myšlenka, že tohle bude už opravdu v brnkačka, se vrátila. Jo, ale to by nemohlo být to bahno na cestě, do kterého jsem nic netušíc vběhla, paráda – bláto v botách! Už abych tuhle šílenost měla za sebou! Po cestě jsem začala přemýšlet, jestli by si někdo všiml, kdyby se Barča

náhodou během víkendu ztratila. Jak jsem pak zjistila, nebyla jsem sama, kdo o něčem podobném uvažoval. No nic, teď už se nic horšího stát nemůže, už jsem skoro na ranči... I Brody procházel kolem strašidel již s ledovým klidem. A nebo spíše rezignovaně? Bohužel jsem se opět zmýlila. Kousek za poslední bludičkou se opět nacházel potok, který jsem nezapomněla vymést. Už mě to ani nevyvedlo z míry. Přešla jsem to větou, že jsem si aspoň umyla zablácené boty. Při vylézání z potoka přiběhl Vláška s Agátou a s větou „Co tady blbneš?“ mi posvítíl mobilem, abych lépe trefila na cestu. Pak zase zmizel. Na ranč už to bylo opravdu kousek a kupodivu se nic víc nedělo. Jen hlavou mi probíhali různé scénáře o těch nejhorších způsobech mučení předsedkyně MSC. Nakonec jsem byla šťastná, že jsem ve zdraví dorazila do cíle a od fyzické likvidace Barči jsem upustila. Poseděli jsme ještě chvíli v salonu a odjeli domů spát a nabírat síly na sobotní cour-

singový trénink a hlavně na odpolední pětiboj, který byl opět v režii Barči.

V sobotu ráno jsme naložili pejsky, věci a tetu Lucku s ovcandou Elinkou a vydali se směr ranč. Coursing byl opět parádní. Brody běžel první běh s Elinkou, u prvního lomu však střapeček ztratil. Chvilku tam zmateně pobíhal a hledal ho, nakonec se vzpamatoval a vše dohnal. Ve druhém běhu měl dvě partačky, ovcandy Elis a Taru. Tentokrát vše proběhlo v pořádku. Třetí běh byl skupinový a Brodyho partáci tentokrát byli leopardíci Rhett a Eli, boxer Art a americká buldočka Roxana. V cíli se sešlo více lidíček, aby se při případné potyčce mezi psy mohlo rychleji zasáhnout. Naštěstí běh byl nádherný a konec se také obešel bez problémů. Brody si běhání užil, co se do něj vešlo! Za to Agátka... V prvním běhu měla jako partáka RR Adama. Bohužel ve stejném lomu jako Brody střapec ztratila a než se vzpamatovala, byl pryč i s Adamem. Zachránila to tím, že si fikaně přeběhla do cíle, kde si na něj počkala. Další dva běhy už běhala sólo. No sólo, já musela běhat s ní - po pár metrech se mi totiž vracela. Až od poslední kladky vždy zabrala a killovala, tak jak má. Nevím, asi neměla svůj den. Po coursingu si šli pejscí odpočinout do auta a my páničci na oběd, neb odpoledne nás čekal Nevšední pětiboj.

Ve stanovenou hodinu jsme se všichni shromáždili u arény, kde mělo toto nevšední klání začít. První disciplína byla prolézání a přeskakování překážek určených pro koně. To bylo výhodné zvláště pro Agátu, neboť ona je takový náš minikoník. Druhá disciplína byla slalom mezi kužely, ale mělo to malý háček, pejsek totiž musel jít po dvou nohách, jedno jestli předních nebo zadních. S tím měl menší problém Brody. Půlku prošel po předních a půlku po zadních, ale těch keců, co kolem toho měl. Co mu mám co zvedat zadek do vzduchu! Copak je nějaký cirkusák? Ten pohled z jeho očí mluvil za vše, prostě pan netykavka. Třetí disciplína byla nazvaná Běh za páničkem. Spočívala v tom, že páničci vyběhli na kopec, tam si dřepli a přivolali si pejsky, které dole drželi pomocníci. Po přiběhnutí pejska si jej pániček připnul na vodítko a následoval úprk dolů. Jednoduché, jen kdyby si Brody s Agátou po vypuštění zrovna nechtěli jít hrát s Elinkou. Ale nakonec jsme to zdárně dokončili. Na dvě zbyvajcí disciplíny jsme se od arény přesunuli k nedalekému lesu. Nejdřív jsme probíhali trasu, která byla obohacena o pár úzkých lávek položených přes potok. Tentokrát jsem do něj nespadla a celý pětiboj byl zakončen slalomem mezi stromy. Po všem tom běhání jsme zapadli do saloonu,

neb žízeň byla velická, poté jsme odjeli domů si trochu odpočnout a nakrmit pejsky. Později jsme se na ranč ještě vrátili na grilovačku a posezení s přáteli.

Na neděli byl naplánován výlet. A protože jsme místní, dostali jsme za úkol vymyslet trasu. Nic těžkého - jde se na Zlaták! Autem jsme se přesunuli k restauraci Křížový vrch a odtud pokračovali pěšky směrem k rozhledně Zlatý chlum. Po dosažení vrcholu jsme si dali malý odpočinek a občerstvení. Někteřím ten kopec nestačil a tak si vyšlapali i schody na rozhlednu. Odpočatí a osvěžení jsme se vydali směrem k Čertovým kamenům, kde se nachází skalní vyhlídka. A pak už nás čekala jen cesta zpět ke Křížáku a autům. Tady vyvstal malý problém, ono je totiž logické, že když se jde nejdřív do kopce, tak zpět se musí jít zákonitě z kopce. Ale někdy to prostě neplatí, obzvláště v Jeseňkách. Občas se stane, že i cesta zpátky je trochu do kopečka. Někteří mi dokonce ani nechtěli věřit, že opravdu jdeme správně. Nakonec jsme všichni ve zdraví dorazili každý ke svému autu. Na parkovišti jsme se pak rozloučili a vyrazili domů.

Co bych tak rekla závěrem? Víkend byl úžasný, super, moc jsme se všichni bavili!!! Zbývá jen poděkovat Barče a všem, kteří ji pomohli víkend uspořádat. Díky.

Foto: Pes Jíra

JAK BĚHÁ

RHODESIAN RIDGEBACK??

...specifika běhu RR vystihla a připravila Pavla Gašpárková od RR Rustyho

Rhodézský ridgeback (dále jen „RR“) je plemeno zařazené do skupiny VI. – Honiči, barváři a příbuzná plemena. Konkrétně do sekce III. - příbuzná plemena. Na Africkém kontinentu byl vyšlechtěn, aby pomáhal lovcům při lovu divoké zvěře. Honit vše, co se hýbe, je jeho přirozenost. Už i malá štěňata zvědavě sledují a prohánějí kde co, ať už je to jiný psí kamarád, pták a nebo jenom větrem poháněný kus igelitu či papírek na ulici.

se způsobu chování a nadšení pro běhání na coursingových dráhách týče, typickým představitelem tohoto plemene. První kontakt se střípacem měl Rusty asi v jednom roce na dostihové dráze v Kolíně. Hned jak se střípalec dal do pohybu, Rusty vystřelil za ním a jako jeden z mála zúčastněných začátečníků doběhl celé kolo. Od tohoto dne mi bylo jasné, že tento druh sportu bude přesně pro něho. Dnes to na závodní dráze

Jako většina plemen na coursingové dráze běhá opravdu srdcem. Jeho nadšení a úsilí je neutuchající. Zároveň má ještě jednu vlastnost, která se v coursingu sice hodnotí vesměs kladně, ale jen do určité míry. RR je velice chytrý, důkazem je způsob, jakým nadbíhá střípaci.

Jak běhají RR vám popíši na svém vlastním psovi, kterého znám nejlépe. Rusty je, co

vypadá tak, že ho zmítajícího a skákajícího dovežu na start. Někteří majitelé na svém psu i přijedou či jsou svým psem dovedeni.

Už na počátku závodu se ukáže chytrost tohoto plemene. Zhodnotí situaci před sebou. Pokud je např. napravo plot, keře nebo jiná zábrana, automaticky hned po startu zahne doleva, aby si mohl nadběhnout. Proto je pro RR ideální trať s hodně

dlouhou startovní rovinkou. Ta je přinutí se vrátit zpět na dráhu střapce. I během celého běhu si nadbíhá tak moc, že se občas stane i situace, kdy stojí a na střapce už v některých místech čeká. To už je bohužel nadbíhání, které se hodnotí spíše negativně.

Ideální doba pro závodní běhání coursingu u RR jsou dle mého názoru první dva roky od seznámení psa se střapcem. Pak již naberou dostatek zkušeností a začnou na dráze hodně přemýšlet a kombinovat. V této fázi je dobré přejít pouze na tréninky a nejlépe na sólové běhy. Tam je možnost psovi střapce táhnout a zastavovat dle potřeby, a tím ho přinutit návnadu opravdu následovat.

Majitelům RR, kteří chtějí se svými psy tento sport zkusit, nedoporučuji postávat u dráhy, a to hned z několika důvodů. Za prvé pes

aby na ní neviděli ani neslyšeli zvuky navijáku. Přetrhaná či překousaná (to je Rustyho specialita) vodítka jsou častým jevem. Takový je zájem a fixace RR na střapce.

Rusty je velmi houževnatý, a drobné kolize, pády a skluzy na dráze ho jen tak nezastaví. Hned se zvedne a s ještě větším zápalem pokračuje dál, aby mu střapce i soupeř moc neutekli. Jeho lovecké pudy jsou natolik silné, že se v cíli u střapce se svým soupeřem často nepohodně. I tento jev je u RR častý. Je to plemeno silné se značně vyvinutými kořistnickými pudy a tak je jasné, že svou kořist jen tak někomu nepřenechá.

Neznám RR, který by znal střapeček od štěněte a nechtěl by běhat. Je pravda, že některému štěněti to trvá déle a někdy musí na dráhu vyrazit i majitel a ukazovat mu co má vlastně honit. Učit staršího psa běhat

hodně rychle okouká, jak je střapce na dráze tažen a jak psi před ním běží. Pak se vám může stát, že pes oběhne nějaký malý okruh a poté si počká na střapce v cíli. Druhý důvod je vaše bezpečnost. RR, který ví, o co v tomto sportu jde, často táhne na dráhu, skáče, šteká, piští, kňourá, prostě dělá vše proto, aby byl už také u střapce. Někteří jedinci musí být uvázáni u silného stromu na tlustém řetězu a to co nejdál od dráhy,

coursing může být těžší, neboť RR je ve své podstatě „závislák“ na svém pánovi, proto někteří zástupci tohoto plemene raději oželí střapeček, než by opustili páníčka, ale myslím, že takových opravdu mnoho nebude, alespoň já jich znám minimálně.

RR je lovec srdcem i duší a to vám s velkou radostí předvede právě na coursingové dráze.

JAK BĚHAJÍ BARZOJOVÉ

- článek napsala Věra Malátková, CHS Rašaja z Čech

Foto: Pes Jíra

Barzoj je ruské plemeno, které bylo vyšlechtěno na lov vlků. Igelitový střípavec se moc vlku nepodobá i kdyby měl šedivou barvu. Navíc barzoj je chrt, který ze všech chrtovitých plemen má nejlepší čich. Na klasických oválech se traduje, že barzojovi se musí dát prává kůže a nikoliv nějaký igelitový střípavec, aby vůbec běžel.

Moje vlastní zkušenost je trochu jiná. Moje dvě barzojky jako štěňata do dvou let běhaly velmi pěkně a spolehlivě za čímkoliv co se hýbalo, včetně igelitového střípce. Jsem přesvědčená, že to braly jako dobrou zábavu pro štěňata. Když dosáhly věku dospělého důstojného aristokrata, tak běhaly jen když je to bavilo. Byly v tomto nevypočitatelné, někdy běžely jak o život, na konci zákus, někdy ani nevyběhly, nebo se v půlce zastavily a důstojně ke mně došly, jako by mi říkaly, tak to stačilo ne, zábavy už bylo dost..

Přestala jsem s nimi jezdit na závody a jezdili jsme jenom na tréninky.

Když se však podíváte na výsledkové listiny z coursingů nebo i z klasických dostihových drah, barzoje tam vždy najdete. Většinou vám však majitelé řeknou, že je to sázka do loterie, zda doběhnou či nikoliv. Nevím, zda si před dostihem prohlédnou ceny a pak usoudí, zda má smysl dostih dokončit či

Foto: Pes Jíra

nikoliv, ale vím, že toto potkalo téměř všechny majitele.

Pokud barzoj běží, je na něj nádherný pohled, není to žádný ztřeštěnec, který by si u toho ještě poštekával, je to nádherný běh aristokrata, který si je vědom své důstojnosti a proto jen málokdy odchází s ohodnocením diskvalifikace. Je pod jeho úroveň vyřizovat si bitkou souboj o nějaký igelitový střípavec.

JAK BĚHÁ ČÍNSKÝ CHOCHOLATÝ PES

- článek skvěle napsala Lenka Blažková, majitelka číňánka jménem Krejg Modrý květ

Pokusím se napsat, jak podle mne běhá čínský chocholatý pes. Mé poznatky a názory však nemusí být všeobecně platné. Tak jako se liší navzájem nejen psi jednotlivých plemen, tak se mohou lišit i jednotlivci v rámci daného plemene.

Čínský chocholatý pes, též nazývaný čínský naháč, patří do IX. skupiny dle klasifikace FCI, je to tedy společenské plemeno. Pokud uvidíte běžet osrstěný i neosrstěný typ nahá-

če, opravdu vás oči neklamou, naháči totiž existují ve dvou varietách. Jestli se někdo domnívá, že je číňánek pouze pes gaučový, velmi se mylí. Kromě toho, že miluje přítomnost člověka a co nejčastější kontakt s ním, je to pes sportovní, houževnatý, živý, mrštný, přitom s citlivou a láskyplnou povahou.

To že stále ještě není mnoho čínských naháčů vidět při psích sportech svědčí o tom,

že se většina majitelů naháčů věnuje spíše vystavování psů. Velmi dobrých výsledků dosahují číňanci v agility a dosud si vyběhali coursingovou licenci pouze tři čínští chocholatí psi. Věřím však, že nebude trvat tak dlouho a na chuť coursingu přijdou i další zástupci tohoto plemene.

Ke coursingu nás přivedl temperament našeho Krejga a jeho velká chuť běhat. Naháč si běháním vybíjí svou energii, běh je součástí každého dne. Když náhodou není s kým se proběhnout při venčení, běhá Krejg sám pro sebe, z radosti z pohybu a člověk má až dojem, že snad trénuje z pilnosti. Běh je pro naháče naprosto přirozený pohyb, který ho velmi baví.

Coursing běhá čínský naháč naplno, rychle, dá do pohybu všechno a běh prožívá. Terénní dostih bere jako hru, která má začátek i konec a proto se tak těší, protože už ví, co ho čeká. Těšení se projevuje hlasitým kňučením, přešlapováním a sledováním každého pohybu střapce. Určitě se k igelitovému střapci nemusí vázat králičí kůže, aby se za ním vydal. Při běžném pohledu okem si člověk nevšimne, nebo spíš sleduje něco jiného a nestačí si všimnout toho, co ale zachytí fotografie, pořízená na coursingových akcích a to jsou jednotlivé fáze pohybu. Jak ladně vypadá tělo číňana při běhu, jak

lehce se vznáší vzduchem a při tom napíná každý sval! Při lovu střapce přemýšlí. Stane se, že je mu jeho taktizování ke škodě, to když si nadbíhá tam, kam předpokládá, že návnada udělá kličku, ale zmýlí se. To pak musí vydat ještě více energie a sil, a je vidět jeho zrychlení běhu, aby se opět dostal co nejlíže střapci a nakonec ho ulovil zakousnutím.

Při coursingu dokáže spolupracovat s druhým psem, není agresivní ani se nechová nadměrně kořistnický a nenapadá soupeře. Krejg si vyzkoušel při trénincích běhat s různými rasami psů, od basenjiho po křížence, vždy se dokázali spolu "domluvit" a spolupracovat při běhu.

Ač při lovu střapce temperamentní, doma je čínský chocholatý pes klidným a milým společníkem.

ŘÁD PRO UDĚLOVÁNÍ TITULU DOSTIHOVÝ ŠAMPION ČR

1. K získání titulu Český dostihový šampion musí pes bez ohledu na svůj věk získat 2x certifikát CACT z dostihu či coursingu za vítězství. Pes, který doběhl na druhém místě získá reserve CACT. Období mezi získáním prvního a druhého čekatelství CACT musí být minimálně 12 měsíců .

2. K tomu musí pes navíc získat ve věku nad 15 měsíců ocenění nejméně velmi dobrý od dvou různých rozhodčích ze dvou výstav zastřešených ČMKU. Alespoň jedno takové ocenění musí získat před druhým čekatelstvím CACT

3. Pokud je na startu jednoho plemene minimálně 6 psů a fen, CACT se přidělí zvlášť psovi i feně. Je-li na startu v jednom pohlaví méně než 6 psů, pak soutěží psi i feny společně a uděluje se jen jeden CACT. Pokud je na startu jednoho plemene méně než 6 jedinců, CACT se neuděluje.

4. Pokud získá CACT jedinec, který již má potvrzený titul Český dostihový šampion, přizná se CACT jedinci, který obdržel r.CACT. Potvrzení tohoto titulu si majitel s r. CACT ověří na sekretariátě ČMKU.

5. Titul Český dostihový šampion uděluje ČMKU na základě právoplatných dokladů předložených majitelem psa/feny. tj. potvrze-

ní z dostihů(karty), kde byla čekatelství udělena, výstavních posudků, průkazu původu psa (u zahraničních majitelů fotokopii průkazu původu psa) a žádosti majitele psa

Schváleno P ČMKU 22.11.2001 Řád nabývá platnosti od 1.1.2002

ŘÁD PRO UDĚLOVÁNÍ TITULU ŠAMPION PRÁCE ČR

- 1. CACT - čekatelství šampionátu práce** (výkonu) se uděluje nejlepšímu jedinci plemene na mezinárodních, republikových, národních nebo speciálních (klubových) soutěžích a zkouškách z výkonu (dále jen soutěžích), konaných v České republice, na kterých jsou disciplíny schválené pro udělování tohoto titulu a zařazených na základě požadavků členů ČMKU do plánu vrcholných výcvikových akcí na příslušný rok. Pro FCI sk.X na dostizích /coursingách vypsanych jako bodovací dostihy se zadáváním tohoto titulu v Národním dostihovém kalendáři schváleném P ČMKU
- 2. CACT se může udělit** nejlepšímu psovi nebo feně, kteří se v soutěži, pokud není propozicemi uvedeno jinak, umístili na 1. místě v I. ceně (v každém plemeni) nebo splnili předepsaný bodový limit. Druhý pes nebo fena v pořadí v I.ceně nebo se splněným bodovým limitem může obdržet Res. CACT.
- 3. CACT a Res. CACT** se může udělit i psovi nebo feně, kteří již titul Šampion práce mají.
- 4. Navrhnout psa nebo fenu** na CACT a Res. CACT může jen sbor rozhodčích, delegovaných na příslušnou soutěž.
- 5. CACT a Res. CACT** není nárokový titul a uděluje se jen za mimořádně kvalitní výko-

ny předváděné v průběhu celé soutěže. Udělení titulu Šampion práce (výkonu) je podmíněno:

- a)** trojím získáním titulu CACT ČR nejméně ve dvou výcvikových sezónách (výcviková sezona = kalendářní rok), z toho minimálně jednou na mezinárodní, národní nebo republikové soutěži. Pro FCI sk.X trojím získáním CACT na dostizích /coursingách vypsanych jako bodovací dostihy se zadáváním tohoto titulu v Národním dostihovém kalendáři schváleném P ČMKU
- b)** získání CACT a Res. CACT potvrdí rozhodčí vystavením osvědčení a zapsáním do průkazu původu psa,
- c)** po získání potřebného počtu CACT zašle majitel psa nebo feny osvědčení o získání CACT a průkaz původu psa (zahraniční majitel fotokopii průkazu původu psa) sekretariátu ČMKU, který vydá potřebný doklad a diplom a vydání zaznamená do jím vedené evidence.

Pokud získá v soutěži CACT ČR jedinec, který už má potvrzený titul Šampion práce ČR, přizná se CACT jedinci ve stejném plemeni, který obdržel Res. CACT. Potvrzení tohoto titulu si ověří majitel jedince s Res. CACT na sekretariátu ČMKU.

*Schváleno předsednictvem ČMKU 18.12.2001
Řád nabývá platnosti od 1.1.2002*

ČEKÁME JARO... PRVNÍ VÍKENDOVKA ROKU 2007 VE SLAVĚTÍNĚ

POHLEDEM MELÁNIE NOVOTNÉ OD KŘÍŽENCE GARYHO

Se vzrůstajícím napětím jsem očekávala první letošní víkendovou psí akci. Jelikož Gary většinou nezklame a těsně před akcí, na kterou se oba hrozně těšíme, onemocní, nebo se nějak zraní, čím více se přibližoval termín akce, tím více jsem měla „nervy v kýblu“, protože se pořád nic nedělo. Možná už jsme si všechnu smůlu vybrali v minulosti, možná se i z Garyho stal konečně normální pes, ale žádných komplikací jsme se nakonec nedočkali.

Jirka nás vyzvedl asi v půl třetí, vyvenčili jsme psy, naložili auto a vyrazili směr Česká Kanada. Cesta proběhla bez problémů, dokonce i GPSka na nás moc neřvala, že jedeme špatně (prý to dělává běžně), takže jsme dorazili přesně na začátek báječného programu, který pro nás všechny vymyslela šéfová Barča.

První akcí prodlouženého víkendu byl běh pánečků s psíky. Zaparkovali jsme, nestihli se ani převlíknout, ani si dojít na toaletu, já ustrojila Garyho do „tažného“ zařízení a vyrazili za ostatními. Protože můj pes při spatření většího množství psů automaticky předpokládá, že se děje něco úžasného, táhl mě za ustavičného štěkání do centra dění. S narůstajícími obavami jsem očekávala, kdy přijdeme na řadu. Nemýlila jsem se. Po startu Gary zabral, vyrazil a mě nezbylo nic jiného, než nasadit sedmimílový krok. Fotograf Pes Jíra to odnesl, protože Gary usoudil, že ten člověk, co polosedí, pololeží u dráhy, má v ruce něco hrozně zajímavého, s největší pravděpodobností to bude střapec. Tudíž hned u první disciplíny máme na kontě skalp Psa Jíry, který se sice snažil utéct, nicméně „trestu“ v podobě

sražení mým psem stejně neunikl. Pes Jíra i jeho aparát našťestí přežili bez úhony, takže fotky z akce máme nádherné. Další zádrhel nastal u „přeskoku“ potůčku, kdy mi bylo jasné, že musím psa ubrzdit, jinak skončím přinejmenším mokrá. Zřejmě už Gary usoudil, že nikde žádný střapec není, ani nic jiného zajímavého, takže reagoval na můj povel stůj a já přežila bez úhony. Druhé kolo se běžela stejná trasa, pouze v protisměru a to jsme zvládli relativně v pohodě. Další část závodu byl slalom mezi kužely, zvládli jsme ho také bez úhony,

Foto: Pes Jíra

jen Čert od Petra usoudil, že kužely je nutno zlikvidovat, takže místo slalomování mezi nimi je zakusoval. Po skončení náročného závodu jsme se odebrali na vynikající večeri.

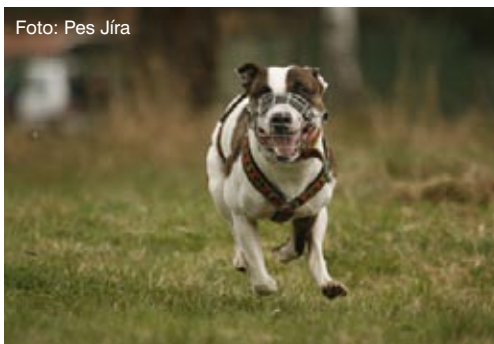
Po večeri měla následovat přednáška o DKK a DLK od pana doktora, který bohužel onemocněl, takže tento bod programu nám nahradila volná zábava. Jelikož všichni lidičkové dorazivší na akci byli moc příjemní, večer jsme se nenuдили a družili se s již známými lidmi z minulých akcí i s novými lidmi, které jsme zatím ještě neznali.

Bohužel pro mě byl večer dost špatně zakončen snahou usnout v hluku zhruba tak dvou tisíc decibelů v podobě Petrova a Jirkova chrápání. Po nekonečném převalování, nahrávání chrápání na mobil, psaní zoufalých SMSek přátel, apod. jsem mrkla na hodinky a po zjištění, že už takto ležím dvě a půl hodiny, jsem začala ukrutně kašlat doufaje, že to pány vzbudí. Podařilo se, a jelikož už jsem byla opravdu unavená, naštvaná a zoufalá, byla jsem zřejmě i dost nepříjemná, takže Petrovo stěhování hoooodně těžkého nábytku se změnilo v celkem snesitelné šoupaní nějakých menších kousků a já upadla do kómatu, z kterého jsem procitla následkem hlučných spolubydlících jen zhruba tak každou hodinu. Úderem půl sedmé jsem zajásala, že můžu vstát a jít vyvenčit Garyho. Jelikož do snídaně byl ještě čas, rozhodla jsem se, že spojím příjemné s užitečným a v rámci tréninku jsme si dali s Garym jednu stopičku.

Snídaně byla výborná, k dispozici bylo snad všechno, na co jsem si vzpomněla. Nacpala jsem se do sytosti a už nás čekal „nástup“ na plac a coursing. Co více o tom psát... organizace skvělá, běhy odsýpaly, Barča pobíhala a vyřvávala kdo, kdy s kým běží a my jen běhali pro psy, já se pokoušela konkurovat Psu Jírovi ve fotografování. O pár fotkách by se dalo i říci, že jsou povedené, nicméně myslím, že Pes Jíra ze mě obavy mít rozhodně nemůže. Pesánci běhali skvěle, Gary se nijak nezměnil, jeho láska ke coursingu nijak nepohasla, takže jsme opět sklízeli úsměvněsoucinné pohledy ostatních, kteří měli normální psy. Páničci se chovali všichni zodpovědně, neproběhla žádná rvačka, žádný pes nevběhl na dráhu (dokonce ani ten můj), prostě

všechno bylo super. Pánové statečně natahovali střavec, Karlos jako obsluha navijáku zaslouží metál, takže nebyl jediný zádrhel na trati, Barča pobíhala po dráze, běhala se začátečníky a komandovala ostatní.

Oběd opět nezklamal a po něm nás čekal orientační běh, kdy nám Barča vyhrožovala pěti kilometry! Já a Gary jsme byli „rozlosováni“ jako číslo jedna, možná se Barča někde doslechla o Garyho nespportovním chování v mushingu a měla strach z toho, aby Gary nedoběhl psy před ním a nerozhodl se je zlikvidovat.

Jelikož můj pejsáček coursing velmi, ale opravdu velmi miluje, náš orientační běh probíhal tak, že místo toho, aby pes táhl mně, táhla jsem já jeho. Trať vedla do kopce směrem od dráhy a Gary prostě nedokázal pochopit, že se za střapečkem neběhá a že má běžet po fáborcích. U prvního kontrolního bodu jsem zalovila v pytlíku, vytáhla papírek a namířila si to k dalšímu bodu. Zde jsme vyzvedli papírek a bez přemýšlení vyrazili zase do kopce podél lesa. Když stále nebyl v dohledu fáborček, otočila jsem se a hledala, kde by jen mohl být. Samozřejmě trasa vedla od druhého kontrolního bodu úplně na druhou stranu, takže jsme vyrazili zpět z kopce dolů. To už se i Gary rozhodl, že se courám a že vezme otěže do svých pacek, takže jsem vyrazila opět sedmimilovými kroky v rozoraném poli. Už jsem se viděla s výrony obou kotníků, ale nic takového se naštěstí nestalo, takže jsme se dostali teď už mnohem vyšším tempem k poslednímu kontrolnímu bodu, vyzvedli papírek a hurá do cíle. Bářiných pět kilometrů byly slabé dva, resp. 1830 m přesně. V cíli byli všichni nadšení, jak jsme rychle zvládli takovou

Foto: Pes Jíra

dálku, tak jsem většinu z nich uklidnila, že to šefová trošku nafoukla.

Po večeri jsme absolvovali svíčkový závod, kterého se nejvíce obával Petr, známý svým orientačním nesmyslem a špatnou prací ve tmě. Naštěstí to vytyčovatelé trasy vzali na vědomí, takže svíčkový běh byla příjemná procházka po silnici, takové to večerní venčení. Gary se rozhodl mi vynahradiť to, že jsem ho při orientačním závodě táhla do kopce já a ačkoliv jsem zamýšlela jít, většinu trasy jsme klusali.

V neděli dopoledne nás čekal báječný program, a to návštěva podzemních chodeb ve Slavonicích. Šly se dvě trasy, krátká a dlouhá. Na krátkou bylo možné vzít pesany, ale já nechala Garyho odpočívat v pokoji. Podzemí bylo perfektní, vyfasovali jsme slušivé obleky, baterky a tak jsem dala krátkou i dlouhou trasu. Průvodkyně nás na dlouhé nechala vplazit se i do míst, kde normální prohlídka neprobíhá a část trasy jsme si dali i potmě. Má hlava ztratila na kulatosti v důsledku několika velkých boulí, mé ruce byly odřeny a zašpiněny tak, že jsem si připadala jak horník z ostravsko-kar-

vinských dolů. Do toho nás Karlos častoval poznámkami typu: „Si představ, jak to tu kutali dlátkem, měli jednu svíčičku a byli bosí“.

Po obědě byl na program opět trénink coursingu. Pesani lítali jak střely, technická četa na tom statečně a bezchybně pracovala za mohutného občerstvování alko i nealko nápoji. Počasí nám prálo, tak co víc si přát.

Večer jsme si vyslechli velmi zajímavou přednášku na téma coursing, aneb co to vlastně děláme. Pak už jsem si konečně užila sladký spánek v pokojíčku, který jsme s Garym „zdědili“ po Káče a Honzovi.

V pondělí jsme vyrazili na procházku, nekonfliktní jediní pobíhali na volno - to se nás netýkalo. Na jedné krásné louce tato smečka psů vyplašila pár srnek a přišlo na řadu stoprocentní přivolání, které měli všichni psi, sice to některým trvalo déle, některým mnohem déle, ale nakonec přišli všichni a šlo se dál. Počasí nám přálo, vlastně po celou dobu pobytu bylo nádherné a příroda bujela tak, jak je to možné jen na jaře.

Po návratu nás už čekal jen oběd, rozloučení a odjezd domů. U rozloučení padlo i pár slz, kdy malá Laurinka plakala, že jí bude smutno po Jirkově Ronie, kterou si během víkendu přivlastnila. My dospělí už jsme velcí, takže jsme neplakali, ale dovolím si říci, že každý si povzdychl, jak rychle nám to uteklo.

A co říci na závěr? Akce konané MSC opravdu stojí za to. Kdo tam nebyl, nepochopí, kdo tam byl, nechce si nechat ujít žádnou další. Opravdu bych moc a moc chtěla tímto poděkovat skvělé Barče, u které nechápu, kde bere tolik energie, Karlovi, že ji v tom podporuje a pomáhá a všem milým lidem, kteří na tyto akce jezdí a všem ostatním, kteří se na organizaci akcí a vlastně celého chodu sdružení podílejí. Už se moc těším s Garym do Jeseníků!

POHLEDEM VERČI KEJHLOVÉ OD KŘÍŽENCE JIMMYHO

Čekal nás nabitý prodloužený víkend. Cesta byla dlouhá, ale místo určení jsme zvládli trefit hned napoprve. Rocky po cestě nesežral Čerta, Na pokoji jsme byli ubytováni společně s pražským kámošem Rockym, výmarskou ohařkou Falou a křížencem Ronym.

Po příjezdu nás čekalo první překvapení. Měli se konat rozběhy do vrchu, se kterými jsme počítali. Ovšem jsme nepočítali s tím, že nepoběží jen psi, ale i páníčci. Dali jsme si dvakrát 500m trasu v terénu s překonáváním potůčku na čas. Při prvním běhu jsem si myslela, že jsem přišla o plíce, průdušky a nohy. Kupodivu druhé kolo bylo lepší. Už jsem dokázala i promluvit, přesto jsme se s Jimmym neumístili na předních pozicích. Ale Jimmínka to i tak bavilo a táhnul mě jak ďas. Aby toho nebylo málo, následně se ještě běhal slalom mezi kužely. Neshodili jsme ani jeden, ale stejně to na vítězství nestačilo. Jimmy se totiž rozhodl, že při slalomu bude skákat a kousat vodítko.

V sobotu se konali první běhy a Jimmyho i Rockyho čekalo plnění licence. První běh si dal s Čertem od Petra. Krásně se na trati doplňovali a oba doběhli. Další Jimmyho licenční běh se spolubydlicím, křížencem Ronym. Tož Jimmy byl dobrý, to jo, ale ten Rony, on je děsně rychlý a už má naběháno, však víte co.

Přesto si myslím, že Jimmy běžel parádně, jediné jeho mínus je to, že si zatím neumí pořádně nadbíhat.

Foto: Pes Jíra

A poslední běh tohoto dne si Jimmy vystříhнул hned s několika psy, jen pro randu.

Na odpoledne byl naplánován přespolní orientační běh značený fábrocky. Barča nás děsila délkou trasy a měli jsme počítat s tím, že cesta trvá tak hodinku. Takže já jakožto pravá pražačka jsem věděla, že to neuběhnu, rozhodla jsem se, že trasu projdu a ještě nafotím, tak jsem si přibalila do batůžku jablíčko, rozpočítala jsem si na každou čtvrtodinku jednu cigaretku, přibalila taky foták, láhev s pitím a telefon, kdybych se ztratila

Foto: Pes Jíra

v Rakousku. Také jsme se dohodli s Verčou a Rockym, že na sebe někde počkáme, abychom se případně ztratili spolu. Když jsem startovala, do cíle už přilítla Mel s Garym (čas 11min.). Tušila jsem, že něco nehraje – taky že jo, trať měla slabé dva kilometry. Myslím, že jsem byla jediný účastník závodu, kdo běžel s takovou výbavou.

Večer se šel ještě svíčkový pochod. Tedy jen trasa značená svíčkami. Jimmy měl trochu bobky, když jsme míjeli hořící svíčku ve sklenici a já zas měla trochu křeče z večerní čočky, která chutnala po včerejších špagetách. Všichni ale dorazili a přežili.

V neděli jsme všichni společně odjeli auty do nedalekých Slavonic, kde nás čekalo slavonické podzemí. Naštěstí jsem si zvolila kratší a tedy snazší cestu. Jimmy se hrozně bál. Nakonec se překonal a já taky. Myslím si, že i spousta účastníků, když vlezli dovnitř, kde byly chodbičky vysoké cca 1 metr a široké tak akorát na chůzi noha před nohu. Prostě tma, málo místa, všude voda a vyděšené výrazy.

Odpoledne se zase běhalo. Jimmyho čekal posled-

ní licenční běh - tentokrát sólo běh. A následně dva tréninkové hromadné. Večer nám Barča přednášela o coursingu a odpovídala na zvědavé (hlavně Petrovi) dotazy. Následně jsme padli únavou a usnuli.

V pondělí po snídani jsme šli na výlet krásnou krajinou. Nejzajímavější zážitek z výletu byl, když menší smečka psů vyplašila na poli srnu a začali ji lovit. Následovaly vyděšené výrazy páníčků, ale spolu s návratem smečky se tyto výrazy změnilly na vtípkování a bodování lovu. Barča lov ohodnotila na 96 ☺

Konečně všichni dorazili v pořádku zpátky a chystali se na oběd, po kterém jsme se postupně odebírali k domovu směr Praha. Do Prahy jsme dorazili okolo 15hod. Na Jimmyho padla únava až večer a na mě ve středu.

Víkend byl super, fajn lidičky a další skvělý zážitek. Děkujeme moc Barčo a Karle za hezké Velikonoce!

POHLEDEM JIRKY KUCHYNI OD KŘÍŽENKY RONIE

Na žádnou další akci s MSC už nikdy nejedu!!!

Pro ty z vás, kteří nebyli na víkendovce ve Slavětíně může být nadpis tohoto článku trochu šokující. Účastníci zájezdu však moc dobře vědí, že jde o doslovnou citaci naší předsedkyně Barči. Co vše stálo v pozadí tohoto prohlášení, vám rád přiblížím v následujících řádcích.

Nebudu popisovat, jak který pes skvěle běžel na dráze (stejně se nemám čím chlubit, neboť Ronie předvedla, že jediný strážec za kterým je ochotna běžet, je páníčkova mírně jetá ponožka naplněná točeňákem) ani nebudu sepsovat seznam lidí a psů, jejichž vzájemné setkání skončilo mírným pokousáním (ale my jsme v tomhle skutečně nevině) a dokonce zde ani nenajdete kdo na pokojích chrápal tak, že ostatní nemohli spát. Najdete tady ale vše, co se týkalo programu pro páníčky, jelikož právě ten s nadpisem tohoto článku nejvíce souvisí.

Letný pohled na program celé akce naznačuje, že se nám zbláznila předsedkyně. Jeden běh za druhým a to hlavně pro nás dvounožce, zatímco naši chlupatí kamarádi mají relativní pohodíčku. Hned v pátek po příjezdu,

Foto: Pes Jíra

aniž bychom stihli vybalit věci z auta, dát psům vodičku na pití a řidiči (jako mně) místo vodičky konečně pivečko, vyrážíme mimo areál na louku. Nikdo se mě na nic neptá a Karlos mi na ruku maluje jakési číslo, které se při bližším zkoumání jeví jako 15. V tu dobu si naivně říkám, že je to lepší, než kdyby na mě známým gestem ukázal, že jsem jednička. O patnáct minut později chápu, že být jedničkou není tak špatné a mám pocit, že jí organizátorům brzy ukážu. Netuše co mě čeká, na Karlosův pokyn vyrážím kamsi vpřed, mířím dvorního fotografa Psa Jíru, u kuzele zatáčím instinktivně doleva (rovně jsem už nemohl a napravo bylo pole) a doháním k potoku. Tady mám chvíli oddechu, jelikož musím předsvědčit Ronie, že potok není hluboký, proud není silný a tak se nemusí obávat toho, že odplave až kamsi do Rakouska. Tou dobou máme za sebou přibližně polovinu trati a na druhém břehu nás čeká úplně stejná porce. Jen Pes Jíra se nestihl přes potok přemístit a tak se nemusím aspoň snažit tvářit, jako že o nic nejde. Po doběhu do cíle padám na pole, Ronie mi olizuje pot z obličeje a chystám se v poklidu umřít. Z dálky (skoro jako ze záhrobí) slyším nějaké hlasy. Když jsem schoopen je mírně začít rozeznávat, zjišťuji, že nás Barča svolává na druhý běh – stejná trať opačným směrem. Mít jen o trochu víc sil, opravdu by byla ona i Karlos jedničky. Takhle se těžce zvedám, zatímco Ronie má radost, že se opět někam poběží. Druhý běh snad nelze tímto slovem ani označit. Kuzele jsem přes rozmazané vidění ani nepostřehl (naštěstí je našla vždy Ronie a zatočila), potok jsem přebrodil skoro už po čtyřech, Psa Jíru jsem ani nezaznamenal a jestli jsem proběhl cílem, to

skutečně ani nevím. V domnění, že je všemu běhání konec, se v cíli začínám těšit na odměnu v podobě orosené sklenice piva a říkám si, že to snad nakonec nějak přežiji. Omyl. Na řadu přichází přesun do areálu a ještě dva závody ve sprintu spojené se slalomem. Pátek měla dle programu zakončit přednáška pana veterináře, ale nakonec jsem byl rád, že nepřijel. Nechtěl jsem zažít tu trapnou situaci, že bych mu přednášku rušil hlasitým chrápáním. A že bych díky totálnímu vyčerpání usnul, to je úplně jasné. No, a že chrápu, to vám ráda a kdykoliv potvrdí naše spolubydliči Mel.

V sobotu ráno otevřu oči, prohmatám celé své tělo a zjišťuji, že zatím žiji. Při pokusu vstát z postele se mi sice podlomí obě nohy zároveň a hlavou přistanu v misce s psími granulemi, ale aspoň jsem si ušetřil kroky a snidani jsem měl přímo u úst. Po snidani pak už nezbývá nic jiného, než jít Karlosovi pomoci s přípravou coursingové dráhy (upřímně řečeno – spíše při přípravě překážek, než pomáhat) a trávit celé dopoledne na coursingu, kde ti fyzicky zdatnější natahovali střapec, zatímco já se schovával se svým směšným kompaktem za označení fotograf a nenápadně se jakémukoliv pohybu vyhýbal. Poučení pro příště – musím si vzít s sebou žlutou vestičku s označením PRESS.

Odpoledne mé problémy vyvrcholily. Orientační běh. Proboha, to slovo by měl už někdo zakázat. Gratuluji všem, kteří mají tahavé psy. Ronie při své velikosti, váze, sklonu k očuchávání čehokoliv kdekoliv, požívání každého klaciku a vůbec běžeckého nadšení není ideální parťák pro podobné výstřelky naší předsedkyně. Údaje o trati na první pohled nezní nijak tragicky. Délka 1870 metrů, převýšení 31 metrů, povrch asfalt, pole, louka. Realita však byla o poznání horší. Rád bych napsal nějaký konkrétní zážitek z trati, ale bohužel celých těch 11 minut a kousek mi splynulo do jednoho velkého rozmazaného fleku v paměti, ze kterého vyvstávají jen slova jako umřít nebo zabít... Po doběhu se kácím na zem a jsem rád, že si jde Laura hrát s Ronie. Psa bych už tou dobou neuhlídal. Ležím na zemi, prudce dýchám a sleduji ty jedince s lepší fyzikou, kteří se tváří, jako by se nic nestalo. Bohužel už nemám ani sílu jim závidět. Potlesk při večerním vyhlášení vítězů a občasně přiložení pívni lahve k ústům je jediný

pohyb, který jsem schopen bezbolestně zvládnout. Sobota však ještě nekončí. Z programu na mě hroživě koukají dvě slova: SVÍČKOVÝ ZÁVOD. Možná vlivem zkušenosti s orientačním během, možná vlivem následků minulého nočního závodu jsem se již předem děsil toho co přijde, ale nebesa nám byla nakloněna a ze závodu se stala naštěstí jen noční vycházka po svíčkách. Trať vedla vzhledem k přítomnosti rizikových jedinců (kojící matky s dětmi, Petr a jim podobní) pouze po asfaltové cestě a jelikož mířila směrem k našim jižním sousedům do Rakouska, byl na jejím konci připraven uvítací a hlavně odchyťovací výbor. Nakonec tak hraniční čáru nepřekročil nikdo a mohli jsme se v klidu vrátit na ubytovnu, kde jsme pak po celou noc měli šanci potkávat ploužící se halekající postavy. Tou dobou osazenstvo akce MSC spíše připomínalo ústav tělesně postižených na víkendovém výletu.

Na neděli byla přichystána návštěva podzemí ve Slavonicích. Musím přiznat, že to byl moc hezký zážitek a jsem rád, že jsem se vydal nejen na krátkou trasu, kterou jsme mohli absolvovat společně s pejsky, ale i na trasu dlou-

Foto: Pes Jára

Foto: Pes Jíra

hou, která byla malinko náročnější a bez pejsků. Bohužel, jak už to tak bývá, je každý hezký zážitek vykoupen něčím negativním. V případě podzemí se jednalo zejména na dlouhé trase o chůzi v podřepu takřka po celé délce. Tato skutečnost mým unaveným, na účetnickou židličku zvyklým, nožičkám nedělala příliš dobře. Odpoledne nás pak již čekala rutina v podobě coursingu, natahování střapce, odchyťování problémových psů v cíli a všech podobných věcí, které k tomu už tak nějak patří. Dokonce jsem i párkrát se střapcem popoběhl, ale stále více a více jsem se ukrýval do své role fotografa. Po odběhnutí posledního běhu (který si pro sebe již snad Ronie vyhradila na doživotí) nastal čas na úklid, večeri a přednášku o zákoutích coursingu. Tu jsem bohužel musel vynechat, jelikož vybrat z nekonečného množství Jírových fotek ty, na kterých se nachází sprátení psi, jejich páníčci a nebo cokoliv jiného zajímavého je snad ještě složitější než rozběhy do vrchu a orientační běh dohromady.

Tou dobou se již začínala rýsovat i reálná šance, že tento víkend přežiji. Ze samé radosti jsem zůstal sedět v jídelně a na pokoj dorazil až kolem třetí hodiny ranní, kde nás přivítala vyhaslá kamna a otevřené okno. Je zvláštní, že tyto dvě věci ve své vzájemné kombinaci způsobují pokles teplot někam k bodu mrazu. Nedělní výlet byl již jen takovou třešničkou na dortu. Nevyspalé, unavené, promrzlé tělo, v jehož krevním řečišti koloval zbytkový alkohol, se spolu s davem podobných těl posouvalo vpřed nejprve směrem k Rakouské republice a poté podél hraniční čáry. Za celý výlet hrozilo větší fyzické vypětí snad jen jednou, a to v situaci, kdy se smečka našich pejsků rozhodla vyměnit coursingový střapce

za živou návnadu. Naštěstí se v poměrně krátkém čase všichni vrátili ke svým páníčkům a nebylo tak nutné organizovat žádné záchranné a pátrací akce.

Cestou domů jsem v autě nebyl schopen ani pořádně sešlápnout spojku při řazení, ale už tou dobou jsem měl jasno. Stejně jako Barča nevezme své prohlášení, jež jsem použil jako nadpis tohoto příspěvku, vážně a na dalších akcích rozhodně nebude chybět, tak ani já si další akce ujít nenechám. Jen prosím, aby příště nebyl coursingový víkend zaměřován se soustředěním atletického klubu a všem organizátorům i účastníkům ještě jednou děkuji za pohodově a příjemně strávený společný čas.

POHLEDEM NATÁLIE JANULÍKOVÉ OD ARGENTINSKÝCH DOG TARY, DAKOTY A AKIMA

Jako voda utekl celý týden od Velikonoc, který jsme si užili s členy MSC. Hladím naši Adonku a dívám se na její puclatá štěňátka a s úsměvem na rtech vzpomínám na náš první coursingový víkend, který byl báječný.

Nejdříve se musím přiznat, že jsem musela překonat svou pohodlnost a přijmout stan za naše „útočiště“, což mi začátkem dubna nepřišlo moc rozumné. Odvahu mi dodali ostatní stanaři a teď musím napsat, že volba to byla dobrá. Akim s Tarou se rádi rozvalují v posteli, a tak se i ve stanu schoulili pod peřinu a spinkalo se nám fajn. Zima nám opravdu nebyla i přesto, že venku na kyblíku s vodou byl ráno tenký led. Dakota spala ve svém domečku a první noc se tam trochu vrtěla, ale ty

další usnula hned po večeři a než jsme se my ve stanu uvelebili, tak ona už dávno doslova chrápala.

Na páteční podvečer byly naplánovány běhy do vrchu. V domnění, že navím hned po příjezdu své pesany, jsme je přihlásila všechny a pak jsme byla trošku překvapená, že musím běhat s nimi. Všichni jsme si zasoutěžili a byla to sranda.

SOBOTNÍ BĚHY za střapcem byly plné psí radosti, štěkotu a touhy už už ten střapeček chytit a mít. Byla to skvostná podívaná na nadšené závodníky a lovce. Nám páníčků se také zvýšila hladina adrenalinu v krvi a měli jsme radost, že si pesani užívají.

Z naší trojice-dnes už „s licenci“ Tara běhala výborně hned. Dakota mě mile překvapila, že zaběhla celou trať a nenechala se ničím vyrušit. A Akim? Ten se v životě za ničím nehoní, vše přichází jaksi samo, zahradu mu ohlídkají ostražitější fenky, tak co by se honil tady, aby něco ulovil. Kousek si zaběhl, pak se rozhlížel za kým si doběhne pro pomazlení a tak jsem se naběhala spíše víc já, abych jej vrátila na trať. Ale v cíli jsme se vždy sešli.

Odpoledne jsme soutěžili v orientačním běhu. Věděla jsem, že to 2x „nedám“ a tak jsem vyrazila na trať se třemi argentínkami na opasku. Moje představa byla, že půjdeme nebo poběžíme jen tak zlehka. Nakonec jsme si doběhli pro 6. místo a cenu za trojspřeží. Jsem moc ráda, že neběželi „jako o závod“, že jsem za nimi nemusela letět.

Večer Bára věnovala přednášce o coursingu. Bylo to velmi zajímavé a pro mně přece jen překvapení, jak náročné a přísné je bodování běhů, co vše se hodnotí apod. Trochu mně to zaskočilo a donutilo přemýšlet, že ty tréninky a závody nejsou tak úplně volná zába-va a sranda. Zde platí také, že když se něco dělá, tak pořádně... Ach jo, chci ale tohle opravdu, k tomu náročnému „HOBBY“ doma? Zase víc a víc jezdit a plánovat? Když pesani milují úprk za střapcem?

V NEDĚLI jsme navštívili Slavonické podzemí a byl to prima nápad. Tma, úzké chodby ve skalách, voda a nezvyklé prostředí. Pro tohle dobrodružství jsem vybrala Taru. Cestou jsem ji chválila, ona se ale vůbec nebála a zvládli jsme to stejně dobře jako všichni ostat-

Foto: Pes Jíra

ni. Po nás šla skupinka adrenalinových nadšenců ještě jednou, ale mnohem delší a náročnější trasu, která prověřila jejich fyzickou zdatnost. S kamarádkami Mišou a Gwen jsme si šli popovídat do cukrárny a naše fenky Tara, leopardka Des a gronka Dinulka nám mohly ležet pod stolem a odpočívat. To bylo od personálu cukrárny velmi milé! Jen Tara, rozmazlený spratek, si vynutila, že místo na dlažbě bude ležet na mojí bundě. Vyhrála a byla spokojená. Pak nás Miša s přítelem všechny naložili do auta (děkujeme) a cestou zpět jsme si ověřili bezproblémové chování našich fenek.

Odpoledne bylo opět ve znamení coursingu. Pro naše argentínky to znamenalo: Tara si dodělala licenci, zaběhala a zasoutěžila s Dinulkou a briardem Césarem. Dakota neměla svůj den, vlastně naopak měla a při rozběhu za střapcem se raději vydala zpražit štěkající Eiminku. Eimi promiň, už jsme s páničkem domluvení, že až příště bude Dakota na startu, on se bude dívat místo tebe a připomene ti, že na Dakotku se prostě nešteká (Eimince se nic nestalo, pániček byl rychlejší než Dakota). Dakota potvora z toho měla pak takovou sran-

du, že v honbě za třapcem jsme se přidaly i my dvě s Bárou, abychom ji připomněli „vo co gou „dneska! No a Akim, ten má prostě svůj styl, jak říká Bára....střapec, lidí, střapec...lidi, pomazlení...střapec...a když je „dobřej běh“ i střapec a cíl!

Večer nás čekal „svíčkový závod“. Já v domněni, jak poslední dobou myslím hlavně na jídlo, jsem doma rozumovala, že si sice zaběhám, ale cpát se večer svíčkovou rozhodně nebudu! No nakonec to byla jen příjemná večerní procházka bez žvance.

Foto: Pes Jíra

Foto: Pes Jíra

V PONDĚLÍ jsme se všichni vyšli na procházku. Za námi přijel Michal a pesani byli hned šťastnější. Akim si s Tarou vykračovali svou trasu a Dakota „závodila“ a tak střídavě tahala mne nebo Michala a hlavně na ni bylo vidět, jak je šťastná v takové Velikonoční partě psích kamarádů.

Po výborném obědě - týmu v kuchyni patří poklona za vynikající jídlo - jsme se rozloučili a rozjeli domů.

Cestou jsem Michalovi nadšeně vyprávěla, co všechno jsme zažili, jak se nám tam líbilo, co dělali pesani, že byli šťastní a veselí...Jak je skvělé vidět tolik závodníků a lovců střapečků, jak jsou na ně páničci pyšní a jak je to všechny baví. Jaká tam byla prima parta pejskařů. A také jsem cestou domů našla odpovědi na své otázky, že coursing neznamená jen, že si občas někam zajedeme, pesani si zaběhají a popřípadě zasoutěží a konec.

BĚHÁNÍ ZA STŘAPEČKEM S MS COURISINGEM JE PROSTĚ DALŠÍ VÝZVA A ŽIVOTNÍ STYL!

SEILIN MEMORIÁL, RADSLAVICE 6. 5. 2007

PRVNÍ BODOVACÍ ZÁVOD

ROKU 2007 MSC

POHLEDEM KATEŘINY PĚLUCHOVÉ

OD RR ADAMA
Z PUTIMSKÝCH VRCHŮ

Na začátku bylo... nebojte se, nic filozofického vás nečeká. Mám jen v úmyslu podělit se s vámi o zážitky z letošního prvního bodovacího závodu.

Takže na začátku každého závodu jsou ti, co závod pořádají, a pak ti, co na závod jedou soutěžit.

V našem případě je to tak, že odmávnutí pomyslným šachovnicovým praporkem probíhá na samém začátku.

To se totiž na webu MSC spouštějí přihlášky. Stačí pár hodin a je plno, obsazeno, ukončeno. Zájem o běhání je obrovský a příležitostí není zase tolik, abychom to mohli nechat plavat.

Takže když se nám šťastlivcům povede být ve správný čas na správném místě, vyplníme přihlášku a úspěšně ji odešleme k těm správným očím, a tím máme jistotu, že se budeme dobře bavit.

A nastává období klidu před bouří. Ještěže psi v tomto období absolutně nevědí, co je čeká. Myslím, že s mnohými by to nebylo k vydržení - soudím tak podle toho, co někteří z nich předvádějí na místě konání.

Konečně je tady den správný den. Určitě nikomu z nás nevádí, že musíme vstávat brzy a přepravit se do Radslavic. Co bychom pro své miláčky neudělali, že?

Někteří pro ně dělají tolik, že vyjíždějí brzy nad ránem, či spíše v noci, a jedou přes půl republiky. Tuto neděli však všichni vyjadřujeme svou lásku tím, že jedeme jakkoliv daleko za odporného počasí. Vůbec není jisté, jestli se vůbec závod bude konat. Zřejmě jsme všichni nekoneční optimisté, protože se nás na místo sjíždí

opravdu hodně. Bylo přihlášeno 94 psů, bez několika málo jedinců se v tomhle počtu skutečně scházíme.

Trošku je to možná i tím, že tento závod byl vyhlášen jako Seilin memoriál. Seila byla krásná maďarská ohaří holčička, která měla před sebou určité úspěšnou coursingovou kariéru. Soudě tak podle toho s jakým nasazením se oddávala všemu, co se týká pohybu, běhání, řádění. Bohužel jeden malý pavouk způsobil, že Seila neběhá společně s námi, ale běhá na jiné dráze. Na té za duhovým mostem. A protože byla známá svou

Foto: Pes Jíra

nezměrnou bojovností, touhou žít, tímto závodem jsme si na ni všichni vzpomněli.

Velká výhoda coursingu je v tom, že se jej mohou zúčastňovat pejsci bez rozdílu původu, plemene, velikosti. Takže v neděli jsme potkávali malou slečnu s malým hladokosrstým pinčem, na běhání přijeli i krásní majestátní vikodavové, barzojové a dokonce novofunlandský pes. Někde mezi těmito extrémy pak jsou bullteriři, naháči, staffíci všech druhů, leopardíci, australáci, foxteriři, kokřici, borderky a spousta dalších

Foto: Pes Jíra

plemen, samozřejmě i kříženci ridgebackové. Těch je tady nejvíce - už klasicky patří k nejpočetnějším.

Takže teď, když už jsme tady všichni, může to začít: přihlásit se, převzít si startovní listinu, zaplatit poplatek, pořadatelům předat licenční průkazy nebo tréninkové karty a hlavně: jít se přivítat se všemi známými. A pak s nimi probírat radosti, ale i starosti s našimi čtyřnohými miláčky. Takhle si my lidičky krátíme čekání na start. Naši chlupáci si jej krátí trochu jinak. Někteří v klidu leží v kufrech aut /což je pro mně osobně zcela nepochopitelné. Podezřívám majitele těchto klidasů, že svým psům podávají sedativa a před závodem jim podají antidotum, aby pes závodil/. Jiní se jen tak klidně procházejí s páníčky a jiní zase naopak propadají nepředstavitelné panice, že na ně už žádný střapeček nezbude, že jim ho jejich předchůdci na dráze někam odnesou a oni si už dnes nic neužijí. Ozývá se nepředstavitelná škála zvuků. Všechny mají jedno společné: všichni ti úpějíci psi jsou týraní a nepředstavitelně trpí. Naštěstí zasloučenci vědí o co jde. Ne tak nováčci nebo kolemjdoucí. Ti musí mít dojem, že se tady sešla skupina lidí, kteří své psy nepředstavitelně týrají a trápí. Jen my víme své...

Naštěstí jde všechno hezky plynule a všichni pejsci se dočkají své příležitosti. Začínají všechna chrtí plemena, pak už jdou na řadu ridgebackové, bullíci, staffíci.

Jsou tady k vidění výkony zkušených harcovníků, kteří s přehledem probíhají celý kurz. Jsou tady také začátečníci, kteří občas marně hledají střapeček na dráze a musejí jim pomoci jejich páníčci. Takže někdy to vypadá, že závodit přišli i lidičky. Ale všichni ma-

jí společně jedno: chtějí si to užít, chtějí nechat na trati srdce a chtějí ukázat, že jsou všichni velcí lovci. Svědčí o tom chuť, s jakou se zakusují do střapečku - odborně řečeno killují. Killování jde všem moc dobře a pro střapeček jsou ochotni zapomenout, že je kolem i něco jiného.

Pejsci i páníčkové si to užívají. Po skončení prvního kola následuje krátká přestávka.

Za normálních okolností by po této přestávce začalo druhé kolo. Bohužel počasí zasahuje a mění zavedená pravidla. Začíná pršet. Déšť trvá sice jen poměrně krátkou dobu, ale je hodně hustý. Takže tráva zůstává hodně mokrá a dráha se tak stává nebezpečnou. V zájmu zdraví chlupáčů se druhé kolo ruší a výsledky se vyhláší na základě počtu bodů z kola prvního. A protože psi podali velmi vyrovnané výkony, je velký počet těch, kteří mají stejný počet bodů. Nejsou proto výjimkou dvě třetí nebo dvě druhá místa. Pro všechny umístěné jsou připraveny pěkné i hodnotné ceny, medaile a hezké diplomy.

Po vyhlášení výsledků se pomalu vydáváme na cestu domů. Někteří spokojení, jiní méně. Ale tak už to bývá. Jedno však máme společné. Vezeme v autech spokojené, vyběhané a unavené čtyřnohé miláčky. A o to jde nám všem. A většina z nás se už teď těší na další akci. Ať už jen tak přátelskou, nebo oficiální.

Děkujeme všem, kteří se na přípravách těchto akcí podílejí. Dělají opravdu hodně pro spokojenost a radost našich svěřenců a tím i pro spokojenost naši. Velký podíl na této radosti tak mají manželé Zdráhalovi a celý tým pejskům oddaných spolupracovníků.

PRVNÍ ZÁVOD POHLEDEM NOVÁČKA PŘIBLIŽILA VENDA MALOŇOVÁ OD VOK SORBONA

Dne 6. 5. 2007 jsme jeli na první coursingové závody. Již týden dopředu panička studovala, jak se má člověk chovat na závodech a další podrobnosti k závodům, které si vyhledala na internetových stránkách MSC. Celý týden bylo krásně, ale na víkend hlásili škaredé počasí. V neděli ráno jsme sbalili potřebné postroje, misku, odměny, náhubek a vodítko a už jsem věděl, že se jede někam běhat.

Závody se konaly v Radslavicích u Přerova. Prostor k běhání i k procházkám je tam úžasný, nádherné dostihové závodíště a okolo něj trasy pro venčení. Zázemí bylo také super, přímo u dráhy je nejlepší bufet, kde se shromažďovali všichni páníčci i přihlížejíci. Dojeli jsme včas, na přejímce odevzdali všechny potřebné papíry – coursingovou licenci a očkovací průkaz a zaplatili startovné. Dostali jsme startovní listinu a šli jsme se projít a pořádně vyčůrat před během. Podle pokynů, které panička nastudovala na internetu, jsme si přečet-

Foto: Pes Jíra

li jaké máme číslo a kolikátý běh v pořadí poběžíme. Ale samozřejmě, že teta Barča to usnadňovala všem a volala závodníky i podle jmen.

V průběhu prvních běhů se nahoře chystaly ceny, psaly diplomy a dávala razítka do licencí. Zbytek lidí sledovalo běhy, které byly opravdu úžasné a bylo se jako obvykle na co dívat. Někteří posedávali u bufíku a oddávali se jiným radostem života – třeba jídlu.

Po odběhnutí prvního kola se začalo pomalu smrákat a začínalo to vypadat bledě. Schylovalo se k pořádně-

mu dešti, ale všichni doufali, že se počasí umoudří. Bohužel tomu osud chtěl jinak a začalo pršet. Odběhly se první tři běhy a závod byl zrušen. Bylo by nespravedlivé, kdyby půlka závodníků druhé kolo odběhla a zbytek ne. A hlavně všichni mysleli na zdraví pejsků. Po skončení celé akce bylo krásné vyhlášení, předání cen a pohárů.

Takže pokud se někdo rozhodne, že pojede poprvé na coursingové závody, tak se nemá čeho bát. Bylo to super, skvělí lidé, zábava a pohodička po celý den. A pokud nebudete vědět, určitě Vám všichni mile rádi pomohou, stejně tak jako nám.

Večerní únava pejsků, spokojený výraz ve tváři a běh ve spánku určitě jsou tou největší odměnou za běhací den.

Příště se těšíme nashledanou jak s nováčky, tak i starými matadory.... VÁŠ SORBON S PANIČKOU.

P.S.: Zapomněl jsem dodat, že se běželo pro kamarádku – maďarskou ohařku Seilinku, tímto ji vzdávám úctu a hlásím nastupující generaci ohařů v coursingu.

VÝSLEDKY – SEILIN MEMORIÁL

6. 5. 2007 RADSLAVICE

plemeno	jméno psa	pohlaví	PP	jméno majitele	body	pořadí
am. kokršpan	Joey	pes		Michaela Klechová	86	1
am. kokršpan	Pure Cranberry Lady	pes	A	René Gabriel	86	1
ACD	Seven of Nine	fena	A	Helena Synková	87	1
ACD	A Gwyn Blue Balmoral	pes	A	Soňa Plocrová	88	1
arge. doga	Tara Perro Pelea	fena	A	Natálie Janulíková	86	1
AST	Archibald Blue Desert	pes	A	Eva Pospíšilová	86	1
bulteriér	Xandros Gucci Wild Fámy	pes	A	Marie Šustková	86	1
barzoi	Constalace Silent Enigma	fena	A	Marta Křapová	83	1
barzoi	Elba Balšaja Achota	fena	A	ing. Wlosok	70	2
basenji	Afra Zanella Ewo	fena	A	Petra Borská	86	1
belgičák	Ardens Malimit	pes	A	Anna Chytilová	87	1
border col	Dick White Head Tennant	pes	A	Lucie Gabrielová	87	1
border col	Earl- Grey z Černobílých	pes	A	Lucie Gabrielová	86	2
briard	Artuš od Meruňky	pes	A	Lenka Řáčáková	86	1
briard	Drahuška Barna Bar-Bar	fena	A	Lenka Řáčáková	85	1
čínský ch pes	Krej Modrý květ	pes	A	Lenka Blažková	87	1
dalmatin	Enrico Bazzi Raul	pes	A	Monika Pelíšková	86	1
ESP	Sahara	fena		Petr Kroča	83	1
dl. whippet	Gigolo Golden Nuggets	pes	A	Hana Ježová	89	1
faraonský pes	Bahir al Ghazal Farafra	pes	A	Radka Nevěčná	87	1
foxtieriér dr	Gata Polomené Hory	fena	A	Nikola Marková	86	1
foxtieriér hl	Jacob Boramo Sole	pes	A	Dana Novotná	86	1
ISWWT	Blue Berry Hill Happy	fena	A	Zuzana Uhrinová	86	1
IW	Baruch Baruc Really Irish	pes	A	Pavel Jansa	85	1
IW	Berika z Lenexu	fena	A	Daniela Mrázová	87	1
kříženec	Čert	pes		Petr Chramosta	87	1
kříženec	Rony	pes		Alena Janalíková	87	1
leopard	Falco Šumící křídla	pes	A	Jiří Mateja	87	2
leopard	Fatima Šumící křídla	fena	A	Leo Hahn	88	1
leopard	FirstMate Šumící křídla	pes	A	Michaela Jeleňová	87,5	1
maďarský chrt	Vágtázo Cirkusz	pes	A	Jindřich Studený	89	1
hl pinč malý	Aramis Golden World	pes	A	Nikola Marková	87	1
hl pinč malý	Beryl Bohém Peter Sen	fena	A	Nikola Marková	86	1
MOK	Artez zo Sitnianskych vrchov	pes	A	Julie Mikulková	86	1
novofund pes	Oryn od Bílého zámku	pes	A	Nikola Marková	86	1

parson rus ter	Douglas Mandylion	pes	A	Alexandra Felixová	85	2
parson rus ter	Fox Meadow's Aprils Skies	pes	A	Andrea Švábová	88	1
per naháč st	Capac Mayta Pazzda	pes	A	Jarmila Jurová	50	1
per naháč ve	Cinie Nort Brun	fena	A	Hana Kocmannová	85	2
per naháč ve	Flor de Canela	fena	A	Hana Kocmannová	86	1
per naháč ve	Blacky Nort Brun	pes	A	Hana Kocmannová	87	1
por podengo m	Dolce Vita Kontrapunkt	fena	A	Jana Kydalová	86	1
pumi	Colette Lady Domikar	fena	A	Nikola Marková	86	1
RR	Adam z Putimských vrchů	pes	A	Kateřina Pěluchová	87	3
RR	Amon	pes		Eva Handlová	86	2
RR	Bergila	fena		Stanislav Silnica	85	2
RR	Bony	fena		Veronika Marcová	85	2
RR	Calma Farský dvůr	fena	A	Adriana Vávrová	85	5
RR	Chandak Slunce života	pes	A	Barbora Pavlíčková	87	3
RR	Conny Bílé karpaty	fena	A	Gabriela Cagalová	89	1
RR	Dasty	pes		Šárka Pastyříková	50	4
RR	Heila Saranga	fena	A	Hana Tichá	88	2
RR	Maggie	fena		Tomáš Cín	86	1
RR	Rusty	pes		Pavla Gašpárková	86	2
RR	Tara	fena		Alexandr Dedík	85	2
RR	Andy Malabaska	pes	A	Kateřina Trochtová	87,5	2
RR	Bawean od Kovářské hůrky	fena	A	Kateřina Leipertová	87	3
RR	Bessy Saranga	fena	A	Jan Nábělek	86	4
RR	Amal z Adarova dvora	pes	A	Jana Danišovská	88	1
RR	Benguela Sedmý vršek	fena	A	Patrik Dronski	86	4
RR	Berdica Winsome Lobkoweitce	fena	A	Tomáš Trýbl	83	6
RR	Eržika Bílé karpaty	fena	A	Gabriela Cagalová	89	1
RR	Querida Ropotamo	fena	A	Patrik Dronski	88	2
RR	Rodrigéz	pes		Pavla Hrbková	88	1
SBT	Casius Zdenbely Czech	pes	A	Radek Šefraný	86	2
SBT	Obi-Wan Kenobi Daffodil	pes	A	Petra Videcká	87	1
šarpej	Castlon Crease Pei	pes	A	Eva Holoubková	86	1
šp galgo	Lionel	pes		Michaela Sobčáková	88	1
VOK	Sorbon	pes		Vendula Maloňová	50	1
VOK	Faira ze Svobodova dvora	fena	A	Renata Palová	86	1
whippet	Claire Blue lásky dar	fena	A	Michaela Sobčáková	88	1

Výsledky doprovodných soutěží

Nejlepší chrsti

Gigolo Golden Nuggets	1. místo
Vágtázo Cirkusz	2. místo
Lionel	3. místo
Claire Blue lásky dar	4. místo

Nejlepší nechrti

Conny Bílé Karpaty	1. místo
Eržika Bílé Karpaty	2. místo
Fox Meadow April's Skies	3. místo
Fatima Šumící křídla	4. místo

Nejmladší účastník - licenční zkouška – Wolf Lady Fransimo Bohemia

Cena sympatie „nejlépe vystihující jméno pro psička“ – Čert

Díky špatnému počasí se běžel tento závod pouze jednokolově!

Gratulujeme všem vítězům a děkujeme všem účastníkům tohoto závodu, kteří přijeli uctít památku Seily..

DALMATIAN & HARLESS FEST 2007

Výsledky i krásný průřez přípravou a celým speciálem připravila

Monika Pelíšková od dalmatina Enrico Bazzi Raul

Datum: 26.5.2007. **Místo konání:** jezdecký areál Panská lícha – Brno. **Sponzoři:** Candy s.r.o, Pivovar Černá Hora, MSC. **Přihlášeno:** 32 psů (18 dalmatinů, 5 čínských chokolatých psů, 9 peruánských naháčků).

Někdy v polovině loňského roku mně a kamarádku Jarku napadlo, že bychom mohli ukázat krásu coursingu i ostatním dalmatinům a naháčkům. Tehdy poprvé se zrodila myšlenka na uspořádání oficiálního coursingového závodu jenom pro naše plemena, protože ani jedno plemeno by pravděpodobně nedalo samostatně potřebný počet startujících dohromady. Kontaktovali jsme Báru, která nás v naší snaze podpořila a začali jsme dlouhou cestu za naším prvním speciálem. Společně jsme sestavili propozice, sehnali sponzory, vytvořili diplomy a sehnali ceny. S organizačními věcmi nám pak pomáhalo MSC prostřednictvím Báry. Poháry vítězům věnovali kluby a medaile MSC. Čas ubíhal neuvěřitelně rychle a najednou byl den závodu zde. Od rána se sjížděli závodníci ze všech koutů republiky. Počasí bylo horké až tropické. V jezdeckém areálu „Na Panské líše“ kde se závod konal však bylo krásně a pár stromů poskytl i trochu stínu. Závod začal přesně podle propozic kolem 9 hodiny a kolem 11 bylo doběháno. Amatéři získávali oceňeni **COURSINGOVÝ VÍTEZ 2007**, profesionálové potom

titul **KLUBOVÝ ŠAMPION (VÍCEŠAMPIÓN) DK ČR** nebo **KCHN ČR 2007**. Na závod se přihlásilo pěkných 32 účastníků, z nichž 18 bylo dalmatinů a 14 naháčků (5 čínských a 9 peruánských). Doufejme, že jde o krásný začátek nové tradice. Po závodě jsme si dali bašu ve vyhlášené místní restauraci a strávili pár chvil se svými přáteli.

VÝSLEDKY:

DALMATINI

Baby – Pes

1. místo, Vítěz coursingu 2007

– Funky Faun Royal Hermelin – 167 bodů

Baby – Fena

1. místo, Vítěz coursingu 2007

– Frankie´s Pearl Royal Hermelin 170 bodů

2. místo – Ghana´s Gemma Royal Hermelin – 169 bodů

3. místo – Grace Ghedirah Royal Hermelin – 166 bodů

Amatér – pes

1. místo, Vítěz coursingu 2007

– Jch. Almighty´s Gift Royal Hermelin – 171 bodů

2. místo – Knock on Heaven Door in Raul – 169 bodů

3. místo – Ich. Hollywood´s Dream Raul – 169 bodů

Foto: Pes Jíra

Foto: Pes Jíra

Ch. Chainieš Secret by Raul – nedojel
Ch. Lasko z Bezejovického údolí - nedojel

Amatér – Fena

1. místo, Vítěz coursingu 2007

- Ch. Heart of Bad a Mad in Raul – 169 bodů
- 2. místo – Kassiopea The Best in Raul- 169 bodů
- 3. místo – Jch. Beverly Angelia Royal Hermelin – 169 b.
- 4. místo – Aurora Andromeda Royal Hermelin – 166 b.
- 5. místo – Cassiopeia Princess Royal Hermelin – 135 b.

Profi – Pes

1. místo, Coursingový Šampion DK ČR 2007

- Velvet od Chlpíků – 174 bodů
- 2. místo, Coursingový Vícešampion DK ČR 2007
- Ich. Enrico Bazzi Raul – 173 bodů

Profi – Fena: Ich. Candy Kimberly Javapami – nedojela

Veterán – Fena: CwCh. Cecilia Carina od Bílé laně
– nehodnocena

ČÍNSKÝ CHOCHOLATÝ PES

Baby – Fena: Angee Little Pony – nehodnocena

Amatér - Fena: Daiko Monteka – nehodnocena

Amatér – Pes: Ginn Čin – Čin Pet – nehodnocen

Profi – Fena

1. místo, Coursingový šampion KCHN ČR 2007

- Goldie Pupo – Haichi - 168 bodů

Profi - Pes

1. místo Coursingový šampion KCHN ČR 2007

- Krejg Modrý Květ – 174 bodů

PERUÁNSKÝ NAHÁČ STŘEDNÍ

Amatér - Pes: Demonio Gavany´s Bohemia – nepřijel

Profi - Pes

1. místo, Coursingový šampion KCHN ČR 2007

- Capac Mayta Pazzda – 168 bodů

PERUÁNSKÝ NAHÁČ VELKÝ

Amatér - Fena

1. místo, Vítěz coursingu 2007 - Aisha Andaqua Peruano

2. místo - Frederica Nord Brun

Amatér - Pes

Buddy Měsíční květina – nehodnocen

Michaela Pavlicová Fin Theodore Nort Brun – nehodnocen

Kategorie C – profi - Fena

Flor de Canela Delfino Can – nepřijela

1. místo, Coursingový šampion KCHN ČR 2007

- Cinie Nort Nrun(Cusco) – 172 bodů

Kategorie C – profi - Pes

1. místo, Coursingový šampion KCHN ČR 2007

- Blacky Nort Brun - 174 bodů

TRÉNINK

po závodě a bez hodnocení :

Čínský chocholatý pes: Casablanca od Bílé laně

Peruánský naháč střední: Caqueta Illapa Pazzda

**Vítězným psem speciálu se stal čínský chocholatý pes
Krejg Modrý květ se 174 body.**

!!! DĚKUJEME MSC, ROZHODČÍ, VŠEM SPONZORŮM
I ZÁVODNÍKŮM ZA PERFEKTNĚ A PŘÁTELSKY ZVLÁDNUTOU AKCI !!! A TAKÉ PSU JÍROVI ZA NÁDHERNÉ FOTOGRAFIE !!!

JARO NA HORÁCH ANEB NAŠE PRVNÍ VÍKENDOVKA S MSC

DOJMY ZE SVÉ PRVNÍ VÍKENDOVÉ
AKCE S MSC NÁM PŘIBLIŽILA

VENDA BENDAŘÍKOVÁ OD RR AFRY.

Všechno je jednou poprvé, a proto stojí za to říct, jak jsme se vydaly my dvě (Venda a Afra) s MSC do Jeseníckých hor. Tedy konkrétně od 1.-3.6. v České Vsi u Jeseníku na Ranči Orel. Jak to tedy všechno začalo? Afra je rhodéský ridgeback a po roce soužití s ní zjišťuji, že lidé

žijící s (nejen) tímto plemenem tvoří jakousi komunitu posedlou svými psy a mají nutkovou potřebu si neustále povídat a celé hodiny probírat, co ten jejich zase provedl, jak a co baští, co dělá a jak to dělá, jak se při tom tváří, jak je hodný, jak je zkrátka naprosto úžasný a dokonalý. A tak se okruh i mých přátel zase o něco rozrostl a díky tomu, že jsme poznali i naši Barču (Zdráhalovou) s kluky, už se to s námi tak nějak veze ve větším stylu.

Protože je Afra někdy neuvěřitelně rychlá a jako každý RR miluje pohyb a lov, byl víkend v Jeseníkách ideální příležitostí pro náš první coursingový trénink. Když jsme čekali u dráhy a sledovali střapce, Afra ani okem nemrkla, jen s ledovým klidem pozorovala cosi střapetého a asi nechápala to psí šílení a vzrušení okolo. Ani si nedokážete představit, jak jsem byla nervózní, když jsem stála s Afrou na startu a čekala na povel pro start - první Áffin sólo běh. Srdce mi bušilo a jen jsem Afrušce držela palce, aby vydržela běžet po dráze až do cíle. První běh mi zůstane na dlouho v paměti. Byla jsem šťastná a pyšná a ptala jsem se ostatních, jestli ji také viděli a jaká byla. Další tréninkové běhy už byli skupinové, což Afru trochu překvapilo, ale vždy se nakonec chytla a běžela a běžela...Můžu říct, že tedy naše coursingová kariéra byla odstartována právě zde.

Kromě tréninků nás však čekal další velice zajímavý program a tentokrát jsme byli ve středu pozornosti my – „dvounožci“. Byla sobota po obědě a za deset minut nástup na obří houpačku! Na ranči už jsme byli od pátku, ale mé podvědomí asi usoudilo, že není nutné si houpačky pro jistotu všímat. No je fakt divné, že jsem kolem ní prošla několikrát za den, ale mé oko ji nějak nezaregistrovalo, až v sobotu při nástupu. Vtípky o skládce mrtvol za houpačkou mi přestávají připadat vtípné, už mám na sobě postroj a lezu nahoru do výšky 8,5 metru. V polovině se mi začínají klepat kolena

a srdce mám až v krku. Nevnímám nic jiného, než svůj vlastní strach. Ještě kousek, malinký kousíček a už padám do prázdna a letím a vznáším se a je mi hrozně dobře. Na zemi jsem prohlásila, že teď už mě nic nerozhází, ale bylo to předčasné. Čekala mě ještě lanová dráha a zdolávání nezdolatelných překážek. A jak to dopadlo? Ráno jsem si musela podpírat ruce, abych si vůbec mohla umýt obličej a pak už jsem byla asi 3 dny zcela paralyzována, ale stálo to za to.

Jediné co mě mrzí je, že se neuskutečnil stopovací závod v maskách a tak doufám, že na příští akci si to s Afrou vynahradíme. Je ovšem pravda, že počasí nám nepřálo a vytrvalý déšť byl neústupný. Také proto se výlet na Červenohorské sedlo musel odložit a já doufám, že i tam se s Afrou a se všemi báječnými lidmi a pejsky, které jsem poznali, jednou podíváme.

Ještě musím dodat, že společnost nám na chatce dělaly už zkušené výletnice Renča

s Falou a Petra s Golinkem, čímž jim také děkuji za velké zpříjemnění pobytu. A co říci na závěr? Že všechny zážitky z víkendu, jsem vstřebávala ještě týden, nemluvě o svalové nemohoucnosti a že se nadále budeme snažit účastnit se dalších super akcí, protože když vidím svého psa šťastného, jsem šťastná i já.

VŠE ŘÍKAJÍCÍ REPORTÁŽ Z VÍKENDOVKY V ČESKÉ VSI

ZPRACOVAL TOMÁŠ CÍN OD RR MAGIE A TEĎ UŽ VLASTNĚ I OD BOBTAILKY MATYLDY

Na akci, na kterou jsme se všichni moc těšili, jsme bohužel nemohli vzít jednoho z důležitých členů personálu dráhy, našeho Kristiána, neb mu přehodili termín Školy v přírodě a návrat měli až v sobotu v poledne a my vyráželi v pátek ráno (nebyl doma sám, byl v dobrých rukou). Místo něj se Kája domluvila s jednou z našich pejskařských kamarádek Andreou.

Vstávali jsme kolem 6-té hodiny, jelikož odjezd byl naplánován na osmou. Kolem půl deváté přijela osádka Vozu B: Edita s borderkou Vojtou (další kamarádka) a Andrea s RR Ebbynkou a Bandýskem. Nutno podotknout, že zpoždění nebylo jejich vinou. Byly telefonicky upozorněny, že nestíháme, neboť jedna z členek osádky vozu A: Laura, ten den slavila hned dva svátky - svůj a Den dětí a přišli jí

Foto: Pes Jíra

popřát děda a babička a hlavně, ještě jsme neměli asi z 85 % zabaleno. Osádka vozu B u nás proto vykonala krátkou návštěvu, pomohla odškrtnout seznam a vyrazili jsme na nákup (pár věcí chybělo nám všem a Laura nutně potřebovala k svátku hračku).

09:20 - konečně vytoužený odjezd z Přerova. Vůz A: Tomáš, Kája, Laura a Maggie- měl úlohu vodiče, neb jsme už v České Vsi byli. Musíme si objektivně přiznat, že jsme zklamali, vzali jsme to z Rýmařova „zkratkou“ přes Bruntál.

Po náročném cestě jsme dorazili na Ranč Orel, asi ve 12:15. Hned jsme zavítali do Steak baru na občerstvení a nějaké jídlo. Pak jsme se vybalili v naší luxusní chatce a vrátili se zpět, kde jsme vyčkali do příjezdu hlavní vedoucí - tety Barči a strejdy Karlose. Poté, co se i oni v rychlosti občerstvili, jsme s Karlem naložili potřebné vybavení a vydali se chystat dráhu „Pod stodolou“, jak jsem si ji pracovně nazval. Tato byla jako vždy velice náročná (jak pro psy, tak skupinku natahovačů), neboť se nachází v dosti zvlněném terénu.

Jakmile se začalo běhat, všechno odsýpalo jako hodinky. Meginka první běh běžela (subjektivní názor) pěkně a užila si ho. Kvůli stále se zhoršujícímu počasí, jsme druhé kolo neupravovali, ani neotáčeli a to vedlo k tomu, že si trať mnoho mazáků (mezi kterými se zatím nepočítáme) výrazně zkrátily. Na

druhou stranu jsme udělali dobře, protože se stihly odběhnout, snad kromě dvou, všechny běhy. Pak začalo fakt hustě pršet. Ještě, že mě s malou vzal nahoru Karel autem, jinak by to asi odležela..

Bohužel se trénink neobešel bez dvou incidentů: Petr od Čerta byl ze zadu sražen při natahování- RR, který přetrhl vodičko (nešťastná náhoda), na kterém byl uvázan. Pád vypadal velice ošklivě, jelikož Petr náraz nepředpokládal. Naštěstí z toho byly jen hvězdy před očima. To vybudilo Barču, která vyzvala lidi, kteří lelkovali v těsné blízkosti dráhy i se psy, aby odešli do bezpečné vzdálenosti. Strhla se menší hádka a jedna z účastnic dokonce osočila Petra, že se čeká jen na něj, až to natáhne a že mu to trvá a nakonec se asi urazila, zrušila i ubytování a odjela. Rád bych jen upozornil: My co to natahujeme, z toho nic nemáme i ty běhy si platíme, jako ostatní! Možná by bylo vhodnější místo blbých keců se třeba zapojit! Když jsme s coursingem začínali, tak si každý po svým psu natahoval celou dráhu sám. Trvalo to však příliš dlouho a tak se zrodila tu méně, tu více početná skupinka blbů, kteří to dělají v rámci urychlení za Vás!

Večer jsme se všichni sešli ve Steak baru. Bohužel již bylo všude víceméně obsazeno. Nakonec, nevím kdo, objevil příjemné posezení v patře. Tam jsme v pohodě pojedli, popili a zažili spoustu srandy, jen škoda, že Libor

přijel utahaný a šel brzy spát. Zato Petr, objevil dřevěného koníka, někdy z druhé poloviny minulého století a naučil ho 100 % velmi dlouhodobé odložení a jiné povely a kousky.

Na zbytek noci jsme se přesunuli, na terasu „U Čerta“, tam pokračovala ještě nějaký čas příjemná zábava. Před půlnocí dorazila Gwen s Dinulkou, která zde i přespala. Časem jsme se my ostatní rozešli do svých chatek. U nás noc proběhla celkem v klidu, až na jedno malé nedorozumění. Celá noc propršela.

Budíček opět velmi nepříjemný, lehká snídaně a opět na dráhu.. Všichni pesani si stihli odběhnout své dva běhy. Trénink rozjela Barča a druhé kolo organizovala dle rozpisu Saša a myslím, že to zvládla dobře. Maggie opět stejný problém - první běh v pohodě, druhý běh nezměněna dráha, obrovská nadbíhačka. Během coursingu na nás chystala Barča zlej sen.

Po velmi lehkém obědě, následoval Adrenalin park. Já byl přihlášen na Obří houpačku. No, měl jsem docela strach, ať si netrhnu ostudu, ale šlo to. Jako první šel Karlos a přežil... Já měl číslo3. Nejhorší bylo, jak dopadlo na zem odepnuté jistící lano. Pak jsem jen doufal, že pořádně utáhli přezky a že vydrží karabiny. Bez velkého rozmyšlení, hup dolů. Průma zážitek. Co jsem viděl, i ostatní přihlášení houpačku zvládli. Jen některým se trošku klepala kolena. Kája si dala vyjíždku na koních,

bohužel pro ni (pokročilou jezdkyňu) to bylo pouze v kroku.. Mrzí mě, že jsem další atrakce ani neviděl, snad příště vyzkouším.

Po večeri jsme se opět sešli na „Čertí terase“, kde jsme pokračovali ve „Volné zábavě plné jídla a...“ Stále déšť. Přesto opět sranda, dlouho.

Neděle ráno - déšť. Nevstávám. Spousta přátel odjíždí. Když se mi konečně podaří vylézt, někteří už jsou pryč. Balíme a s většinou se loučíme. Ještě kafčo na rozloučenou s Rančem a pár posledními opozdilci. Odjezd. Deprese. Jako po každé víkendovce.. Domů jsme dojeli v pohodě.

Námi i ostatními účastníky z Přerova byla akce hodnocena i přes nepřízeň počasí velice kladně. Ještě jednou děkujeme všem, kteří se na přípravě podíleli a se všemi přáteli se těšíme na brzkou shledanou.

Foto: Pes Jíra

STRMILOVSKÝ VOŘÍŠEK 2007...

PODPORUJEME DOBROČINNÉ AKCE!

Nádherné povídání o nevšední akci pro pejsky, očima opuštěného pejska Lea, nám připravila Alena Esslová od leopardích psů Faraa a Sannyho

Milé paničky a páničkové,

Jmenuji se Leo a rád bych Vám věnoval pár řádků. Kamarádi ze sousedního kotce mi říkají, že prý jsem kříženec Chodského psa, ale na tom přece vůbec nezáleží. Všichni společně bydlíme v slovenském útulku Komárno a jíme ze stejných misek, i když je jeden z nás šlechtického původu a druhý se narodil na kupce sena. Rád bych Vám nyní povyprávěl, co se mi a mým kamarádům přihodilo za poslední dny.

Zrovna jsem si pochutnával na mých oblíbených granulích, když v tom přišla paní Neumannová a usmála se na

mně. Odvrátil jsem tedy čumáček od jídla a co se nestalo? Najednou s dalšími chlupatými kámoši sedíme v autě. Vzpomněl jsem si, že dva kluci z vedlejšího kotce si včera poštěkávali o výstavě Strmilovský Voříšek, která se má konat dne 19. května 2007 v Obci Strmilov. Ano, my jsme se tam právě vypravili.

Kolem sedmé ráno jsem utíkal naproti své „skoropaničce“ Alče, která přijela proto, aby pomohla s přípravou obojků a vodítek pro mně a moje kamarády z útulku. Pak nás Alča odvezla z Malého Jenikova na samotnou výstavu, kde již bylo vše připraveno. Těšil jsem se ven z auta – chtěl jsem to tam vše označkovat a hlavně okouknout konkurenci.

V devět hodin byla Voříškiáda slavnostně zahájena a naše nervozita vzrůstala. Při nástupu všech pejsků mi panička pošeptala, ať se snažím a já dělám, co jsem mohl, abych jí neklamal a udělal jí radost. Mám jí moc rád a zrovna jsem pocítil vhodnou chvíli, abych jí to opět dokázal. Začal jsem jí olizovat ruku, když mně hladila a dokonce jsem si lehl i na záda, aby mně mohla pošimrat břicho. Koukl jsem na ní svýma psíma očičkama a doufal jsem, že to na ní zabere. Zabralo, avšak byla moc smutná, jelikož se již ujala dvou pejsků a dalšího již bohužel mít nemůže.

Začaly samotné soutěže. Nejdříve se nám představili dva pejskové ve třídě Veteráni. Vilda z našeho útulku si vedl velmi dobře, dokonce i pošilhával očkem po Nele – druhé soutěžící, která přišla se svým páničkem a také házela na Vildu očkem. Dále nastoupili pejskové s PP, kteří však nejezdí na klasické výstavy. Koukali jsme s kamarády na naše soupeře a všem jsme moc drželi tlapku. Docela jsme jim záviděli jejich starostlivé páničky a paničky, které se s nimi po představení mazlily a láskyplně starali. My

jsme však nepřišli soutěžit o medaili, největší vítězství bylo pro mě a mé kamarády bylo nevracet se do útulku, ale do nového domova. Za chvíli přišla řada na nás, útlukáčky. Přišla se s námi pomazlit paní Neumannová a všem nám zašeptala do ouška pár slovíček. Pak se chopila mikrofonu a pověděla všem pár slov o každém z nás. Paní Neumannová se angažuje na Slovensku v pomoci pejskům, protože tam je jen minimum útulků. Jsou tam karanténní stanice a v nich platí tzv. asance – každý pes má pár dní na to, aby se našel jeho původní páníček, popřípadě náhradní páníček, pak je utracen.

Po nás nastoupila na řadu nejpočetnější skupina celého dne – Voříšci. Zde bylo pro porotu velice těžké rozhodování, protože každý z přítomných pejsků oplýval jiným kouzlem. Dále jsme měli přestávku a já utíkal s Alčou označovat si své nové území. Mezitím se porota radila a vybírala vítěze. Diváci se mohli těšit z ukázek výcviku poslušnosti a obrany a dále z několika soutěží. Po soutěži o titul největšího a nejmenšího psa přišli na řadu šikulové v kategorii „Ukaž co umíš“, kde chlapáci předváděli prvky výcviku (sedni, pac, lehni...), prvky z dogdancingu (výskoky, poskoky, slalom mezi nohama páníčka...) a další dovednosti jako je například prosit, uklízet hračky, chodit na pohyblivém válci. Všichni přítomní se velmi bavili a potleskem pejsky ocenili, neboť výkony jak chlapců, tak i jejich páníčků byly opravdu obdivuhodné. Sledoval jsem jejich radosti z vystoupení a trochu mi píchlo u srdíčka. Představení jsem si jak mi můj páníček také hladí, drbe za ouškem a je na mě pyšný. Doufám že tam budu moci jednou také stát, s člověčím dozorem a těšit ho úspěchem z povedeného představení. Moc bych si přál najít páníčka, kterému bych mohl dávat pac a u kte-

rého bych mohl usínat schoulený na rohožce s pocitem, že někam patřím.

Předposlední soutěž byla Pes a dítě. Pozoroval jsem pejsky a jejich malé páníčky a říkal jsem si, že bych vůbec neštěkl proti dostat se do smečky s lidskými štěňaty. Bylo by to báječné, byl bych moc hodný a ohleduplný, dokonce bych vůbec netahal za vodítko, aby se človíčkovi náhodou nestal nějaký úraz. A jestli z něj vyroste nějaký pořádný vlasáč, přihlásíme se do soutěže Podoba páníčka a psa.

Další disciplínou bylo maškarní. Psi i majitelé měli opravdu krásné a nápadité masky, až jsem se malíčko bál. Dokonalost a pečlivá příprava se projevila zejména u páníčky převlečené za vlka, která se svým psím kamarádem Irským setrem sehráli bezvadnou dvojku, jelikož setr šel za Karkulku. Jiné masky mně také velmi rozesmály, například hladkorstvý pesek, převlečený za pudla aprikot.

Po vtipné vsuvce v podobě masek a převleků přišla na řadu další disciplína. Volil se tentokrát Sympaták. O vítězi kategorie rozhodli diváci svými hlasy.

Nastával konec a my s ostatními kamarády jsme se těšili ze sponzorských darů. Dnešní den byl pro čtyři chlupáče od nás z útulku moc šťastný – našli si totiž nové páníčky a vesele upalovali označovávat nové domovy. Na mně se bohužel štěstí zatím neusmálo, ale můžu se těšit z mojí skoropáníčky Alči, která mně utěšovala a šeptala mi do ouška abych se nebál. Je to prý otázka několika dnů, kdy budu moci podávat pac a olizovat tvář svému novému páníčkovi. S novou nadějí jsem naskočil do auta a nechal se odvézt zpět do útulku.

Posílám pac, Leo

MORAVSKOSLEZSKÝ COURSING – BODOVACÍ ZÁVOD RUDNÁ POD PRADĚDEM 23.6.2007

KRÁSNÝ ČLÁNEK O DRUHÉM LETOŠNÍM ZÁVODĚ MSC **PŘIPRAVILA RADKA NEVĚČNÁ OD FARAONSKÝCH PSŮ BAHIRKA A ASYLE**

V Rudné pod Pradědem jsme byli pouze 1x a to v roce 2005, když se zde konal Pharaoh Fest Open. Okouzila nás okolní příroda – Jeseníky, takže jsme se letos do Rudné moc těšili.

Na coursingu nebylo tentokrát tolik závodníků, tak vše šlapalo velice rychle – dokonce s velkým časovým předstihem. Kdo spoléhal na časy stanovené v programu – dočkal se velkého zděšení, že už má jít jeho pes na start.

U MSC jsme zvyklí, že když je na startu jen jeden pes z plemene, tak je mu přidělen nějaký jemu rovný parťák. V Rudné tomu tak nebylo díky zvolenému menšímu počtu závodníků, takže plno psů běželo sólo závod.

Dráha byla hezky stavěná, ale plno psů jí prokouklo a hned tušili, kam ten zajíc bude utíkat. Na nás (faraonský pes) přišla řada v 10. běhu a Bahirovi se závod povedl, vč.

krásného přemetu, když se vracel k návnadě. Bahir také zdokonalil své zákusy a v cíli návnadě nic nedaruje. Po odběhání 1. kola byla vyhlášena 1/2 hodinová přestávka. Většina jí využila k občerstvení v připraveném stánku, kde měli vynikající špekáčky a také k venčení svých pesanů a pokec se všemi kolem.

Druhé kolo začalo podle plánu a i v tomto kole vše odsypalo rychle. Nebylo žádné zdržování, tak bylo také rychle odběháno. Běželo se v opačném směru než v 1. kole a všichni úzasně a hlavně s nadšením běhali.

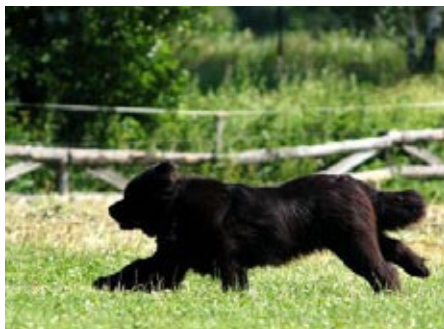
Po dokončení 2. kola dostali šanci vyzkoušet si „lov“ přítomní mladoši. Každý svému pejskovi natáhl návnadu – dle libosti. My jsme neváhali a svoji 10-měsíční fenku Asalé jsme také pustili. Dráhu měla přes jednu kladku a určitě v sobě nezapře krev faraonského psa. Všichni začátečníci se velice pěkně „chytli“ a za zajícem se proběhli. Za tuto možnost „baby dráhy“ během závodu moc děkujeme.

Celý den včetně vyhlášení výsledků bylo připravené velmi rychle a probíhal bez zbytečných průtahů a zdržování. Vítězové si odnesli krásný pohár, medaili, dobrůtky pro

pejsky a další drobnůstky. Ke vši spokojenosti se vydařilo i počasí. Celý den krásně svítilo a hrálo sluníčko (někteří se krásně připekli), takže opravdu není co vytknout. Děkujeme organizátorům za krásnou akci a těšíme se na další coursing!!!

ODBORNĚJŠÍ POHLED NA ZÁVOD V RUDNÉ POD PRADĚDEM NÁM NAPSALA NICOLA MARKOVÁ Z CHS IKE

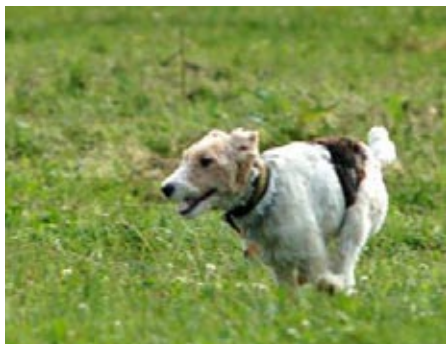
V Rudné jsme byli poprvé před 8 lety, dnes je to však přesně 10 let, co zde proběhl první coursing. Rudná je opravdu na konci světa, ale stojí zato se sem na běhání vypravit. Ráno vstáváme ve 2 hod, vyvenčíme psy, naskládáme je do auta (věci jsou v aute už od večera). Odjíždíme ve 3 hod ráno a na místě jsme ještě dříve než organizátoři. Zaparkujeme a jedeme venčit. Všude je překrásná příroda. Ještě nemáme vybalené věci a psy a už se sjíždí další závodníci. Před 9 hod zkontrolujeme dráhu a už je na řadě zkušební běh.

Přesně v 9 hod začínáme. Je časový rozpis běhů, ale díky zručnosti organizátorů získáváme časový náskok. Musím pochválit účastníky a až na pár výjimek byli všichni na startu včas i když časový harmonogram neodpovídal. Přes poledne byla 30 min pauza na přestavení trati, sestavení druhých běhů, obědu rozhodčích - mimochodem musím pochválit výtečné špekáčky! Ve 12 hod se začínalo běhat druhé kolo. Zde už žádný časový rozpis nebyl, opět byli všichni včas na startu, i přesto že ani žádný vyvolávač nebyl. Skvělé,

vic takových závodů, kde účastníci takto spolupracují. Trať byla víceméně dost technická a pár psů mělo problémy se točit. Jeden pejsek si spletl coursing s vystavováním zvěře, avšak to k jeho plemeni patří. Pár psů se ocitlo na chvilku mimo dráhu, okamžitě to napravili a pokračovali v běhu. Přesto mi přijde, že dráha byla dost lehká - dráha připomínala golfové hřiště - upravený trávník, rovina, téměř žádná nerovnost. I přesto s ní mělo spousta psů problémy, ne že by ji nezvládly, ale dost z nich překombinovala svůj běh.

Druhé kolo odsýpalo ještě lépe než první, následovala krátká pauza a po ní nastalo vyhlásování výsledků. Řekla bych, že nikdo nečekal tak hladký průběh a brzkým vyhlásováním jsme byli příjemně zaskočení. Pejskové na 1. místech obdrželi krásné poháry, což nebývá pravidlem ani na některých mistrovských závodech. Nesmím zapomenout na krásné medaile a vzorky krmiv a drobnosti od sponzorů. MSC opravdu připravuje účastníkům hodnotné ceny, za což moc děkuji!

Vyhlásování skončilo v nádherném čase a chvilku po druhé hodině zamířili všichni domů, neuvěřitelný čas při počtu 50 pejsků na dráze...

Na závěr bych ještě chtěla podotknout, že mi připadá, že spousta lidí podceňuje přípravu psa na složení licence. Minulý týden v Janově jsem dělala rozhodčí, takže mohu srovnávat a připadá mi, že na licence nastupují psi, kteří vůbec nechápou o co jde. Jejich paničci zřejmě zanedbali přípravu a trénink. Zřejmě si myslí, že pes to má v krvi, ale při dnešním počtu závodících psů a konkurenci, je třeba dělat něco víc a rozhodně není možné dát licenci tomu, kdo nejde po návnadě, ale po partnerovi. Nemám nikoho

konkrétního na mysli, ale myslím, že by to chtělo popřemýšlet, jestli už na to pes má, nebo ještě měsíc počkat. To je vše, co jsem měla na srdci a těším se na příští závody!

KRÁSNÝ ČLÁNEK O BODOVACÍM ZÁVODĚ V RUDNÉ NÁM ZASLALA KATKA PĚLUCHOVÁ OD RR ADAMA Z PUTIMSKÝCH VRCHŮ

U předposlední červnové soboty letošního roku byla v našem kalendáři poznámka: „bodovací - Rudná“. Dráha v Rudné nebyla pro tento závod vybrána náhodně. Právě v Rudné se totiž v roce 1997 běhalo poprvé a to je již před deseti lety. Od té doby tam již proběhlo mnoho tréninků i závodů. Každé léto tam také probíhá Coursing camp.

Celý týden před závodem bylo hrozné, úmorné vedro. Objevovaly se na různých chatkách a fórech úvahy, že už dopředu litujeme naše pejsky, jak budou v tomhle vedru běhat. Ale ten nahoře zřejmě je velký coursingový fanda, protože na sobotu 23.6. nachystal nádherné počasí. V Rudné bylo slunečno, chvilkami sice větrno, ale zato teplota byla tak akorát na běhání. Vítr se postaral nejen o ochlazování závodníků, ale také o to, že hrozivě vypadající mraky se postupně měnily v neškodné mráčky.

Byla připravena dráha v přední části areálu. Tato dráha sice postrádá jakékoliv přírodní i umělé překážky, ale organizátoři to i tak pejskům vůbec neulehčili. Dráha byla postavena do tvaru osmičky a tím zamotávala některým závodníkům makovičky. Prezentace probíhala již od 7,30 hodin a postupně se zde sešlo celkem 57 borců. Jak by řekl naši politici, sešli se tu zástupci napříč celým psím

spektrům. Neboli od nejmenších malých hladkosrstých pinčů, přes vipety, faraony, kokry, foxteriéra, peruány, stafbulteriéry, ridgebacky, výmary, až po obřiky mezi psy: vlkodavy. To je velká výhoda coursingu - neexistuje žádné omezení a je vhodný snad pro všechny psí rasy.

Když už byli přihlášení všichni závodníci, zahájila Lucka Theimerová sobotní akci tím, že nás všechny přivítala, ve zkratce nám řekla, jak bude závod probíhat a popřála nám všem úspěch. Přesně v 9 hodin byl odstartován první běh. Díky vyhovujícímu terénu probíhalo natahování střapce motorkou, takže průběh závodu byl opravdu svižný a bez zbytečných prostojů. Coursingové závody nejsou jen o běhání a závodění, ale je to především příležitost, jak se setkat s přáteli, kamarády a známými. Řeč se samozřejmě točí většinou a výhradně jen o psech. Pokud dojde téma „psi“, najde se téma nové. Jsou to zase „psi“. Jak jinak. Je přeci tolik problémů, které je nutné konzultovat se zkušenými páníčky. Nebo naopak je hodně radostí, o které se chceme podělit s dobrými lidičkami. A kde jinde to můžeme udělat lépe, než na psí akci. Myslím, že některým hladký průběh závodu moc nevyhovoval - nestačili si říct úplně všechno.

Celý závod skončil už kolem druhé hodiny odpoledne. Naštěstí nedošlo k žádnému zranění a všichni pejsci doběhli v pořádku, i páníčci přečkali závod ve zdraví. Vyhlášení výsledků závodu se ujala Alča, protože Lucka si pořídila během závodu celkem slušný úžeh. Ono to horské sluníčko je přeci jen zrádné. Pejsky už tradičně vyhlásování vůbec nebaví. Někteří dávali nahlas najevo svou nespokojenost. Někteří se ještě dožadovali střapečku, jehož zbytky ležely opodál na trávníku. Je s podivem, kde se v nich bere tolik síly a elánu.

Vzorně vyrovnaná řada aut se postupně zmenšovala. Tu a tam bylo slyšet z odjíždějících aut: „... jedete do Radslavic?“, „... tak to se uvidíme“, nebo: „jedeš na camp?“, „... tak fajn, těšíme se“.

A proto to vlastně absolvujeme. Těšíme se, až si pejsci zaběhají, dostanou se mezi nové psí kamarády a my lidičky si popovídáme a setkáme se se stejně potrefenými. Takže nezbyvá než poděkovat všem, kteří se na sobotní akci organizačně podíleli a připravili tak pejskům i nám krásné strávený den.

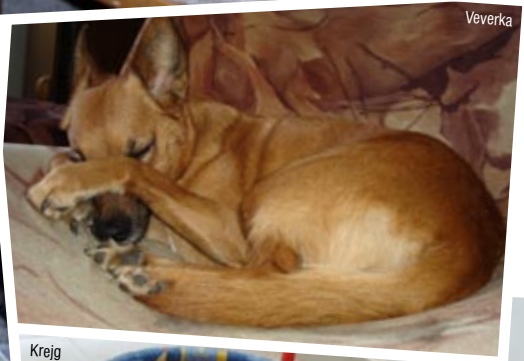
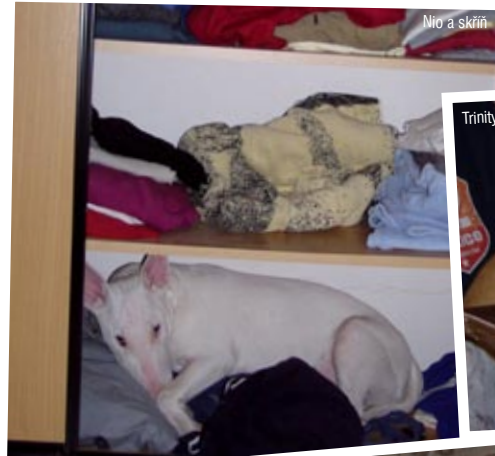
V letošním roce oslaví Moravskoslezský coursing 10. výročí založení / dříve Moravskoslezský nyní naše Sdružení MSC/. Tak daleko moje paměť nesáhá, přesto se skláním před všemi, kteří se za tuto dobu podíleli a podílejí na pořádání všech společných akcí. My účastníci totiž vidíme už jenom výsledek. Pro nás to znamená: připravená dráha, startovní listina, ceny a dárky od sponzorů. Ale to je opravdu jen zlomek toho, na co všechno musí organizátoři myslet. Jde jim všem o spokojenost našich pejsků a tím i o spokojenost naši.

VÝSLEDKY RUDNÁ POD PRADĚDEM 23.6.2007

plemeno	jméno psa	pohlaví	PP	jméno majitele	body	pořadí
Dlouhosrstý vípet	Gigolo Golden Nuggets	Pes	Ano	Hana Ježová	175	1
whippet	Claire Blue Lásky dar	Fena	Ano	Michaela Sobčáková	176	1
španělský galgo	Lionel	Pes	Ne	Michaela Sobčáková	176	1
americký kokršpaněl	Joey	Pes	Ne	Michaela Klechová	174	1
americký kokršpaněl	Pure Cranberry Lady Anarion al	Pes	Ano	René Gabriel	173	1
Anglický kokršpaněl	Fik	Pes	Ne	Vendula Machurová	174	1
argentinská doga	Tara Perro Pelea Córdobaes	Fena	Ano	Natálie Janulíková	171	1
AST	Archiebald Blue Desert Storm	Pes	Ano	Eva Pospíšilová	173	1
BO-malinois	Ardens Malimit	Pes	Ano	Anna Chytilová	175	1
border collie	Dick White Head Tennant	Pes	Ano	Lucie Gabrielová	172	2
Border collie	Morecambe Bohemia Alké	Pes	Ano	Vendula Machurová	174	1
bulteriér	Xandros Gucci Wild Fámý	Pes	Ano	Marie Šustková	175	1
Faraonský pes	Bahir al Ghazal Farafa	Pes	Ano	Radka Nevěčná	175	1
foxtierér drsnosrstý	Gata Poloméň Hory	Fena	Ano	Nicole Marková	175	1
grónský pes	„Huitsoq Gronland Angakok „Dinu“	Fena	Ano	Jana Ondrášková	174	1
irský vlkodav	Baruch Baruc Really Irish	Pes	Ano	MUDr. Pavel Jansa	173	1
Irský vlkodav	BERENIKA Irská legenda	Fena	Ano	Daniela Mrázová	174	1
Irský vlkodav	BERIKA z Lenexu	Fena	Ano	Daniela Mrázová	173	2
kříženec	Rony	Pes	Ne	Alena Janalíková	174	1
kříženec	Špek	Pes	Ne	Petra Kutková	173	1
louisianský leopardí pes	Falco Šumicí Křídla	Pes	Ano	Jiří Mateja	174	2
louisianský leopardí pes	Fatima Šumicí křídla	Fena	Ano	Leo Hahn	173	1
louisianský leopardí pes	Firstmate Šumicí křídla	Pes	Ano	Michaela Jeleňová	175	1
malý hladkosrstý pinč	Ich. Aramis Golden World	Pes	Ano	Nicole Marková	174	1
malý hladkosrstý pinč	ICH. Beryl Bohém Peter Sen	Fena	Ano	Nicole Marková	173	1
novofundlandský pes	Oryn od Bílého Zámku	Pes	Ano	Nicole Marková	172	1
peruánský naháč střední	Capac Mayta Pazzda	Pes	Ano	Jarmila Jurová	60	
Peruánský naháč velký	Blacky Nort Brun	Pes	Ano	Hana Kocmanová	175	1
Peruánský naháč velký	(CUSCO)Cinie Nort Brun	Fena	Ano	Hana Kocmanová	175	1
Peruánský naháč velký	(Lima)Flor de Canela Delfino C	Fena	Ano	Hana Kocmanová	172	2
portugalský podengo malý	Dolce Vita Kontrapunkt	Fena	Ano	Jana Kydalová	175	1
pumi	Ich. Colette Lady Domikar	Fena	Ano	Nicole Marková	175	1
Rhodesian ridgeback	Bessy Saranga	Fena	Ano	Jan a Danuše Nábělkovi	172	7
Rhodesian ridgeback	Berdica Winsome Lobkovice	Fena	Ano	Tomáš Trýb	174	4
Rhodesian ridgeback	Calma Farský dvůr	Fena	Ano	Adriana Vávrová	173	6
Rhodesian ridgeback	CONNÝ Bílé Karpaty	Fena	Ano	Gabriela Cagalová	175	3
Rhodesian ridgeback	Heidy Saranga	Fena	Ano	Jan a Danuše Nábělkovi	173	5
Rhodesian ridgeback	ERŽIKA Bílé Karpaty	Fena	Ano	Gabriela Cagalová	177	1
Rhodesian ridgeback	Heila Saranga	Fena	Ano	Hana Tichá	177	2
Rhodesian ridgeback	Maggie	Fena	Ne	Tomáš a Karla Cínovi	175	1
Rhodesian ridgeback	Amal z Adarova dvora	Pes	Ano	Jana Danišovská	173	3
Rhodesian ridgeback	Adam z Putimských vrchů	Pes	Ano	Katka Pělučová	175	2
Rhodesian ridgeback	Golinek	Pes	Ano	Petra Hodaňová	175	1
Rhodesian ridgeback	Amon	Pes	Ne	Eva Handlová	172	2
Rhodesian ridgeback	Dasty	Pes	Ne	Šárka Pastýřiková	171	3
Rhodesian ridgeback	Rusty	Pes	Ne	Pavla Gašpráková	174	1
Staffordšířský bulteriér	Casius Zdenbeky Czech	Pes	Ano	Radek Šefraný	173	2
Staffordšířský bulteriér	Obi-Wan Kenobi Daffodil Yellow	Pes	Ano	Petra Videcká	175	1
Výmarský ohař krátkosrstý	Faira ze Svobodova dvora	Fena	Ano	Renata Palová	172	1

FOTOSERIÁL NEJLEPŠÍ „SPACÍ POLOHY“ VAŠICH MILÁČKŮ

Maggie

Garyliala

© Mel

Faraoni Asalé a Bahir

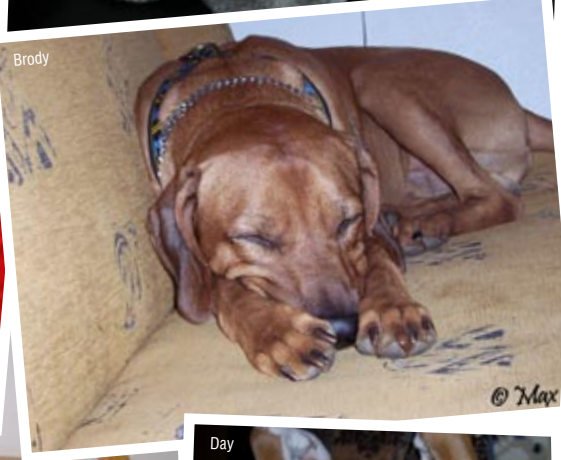

Claire Blue Lasky dar

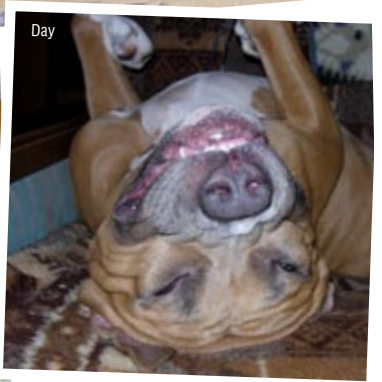
Benny

BaA

Brody

© Max

Day

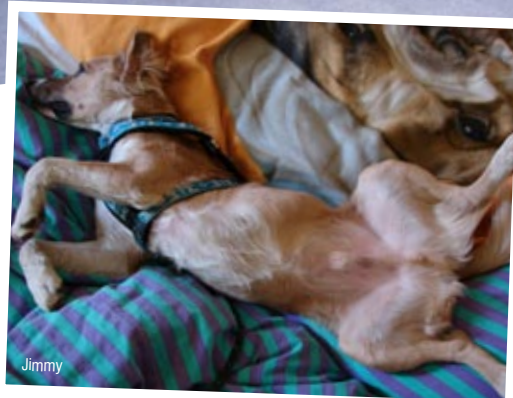
Rocky

Ronik

Ann a baby

Jimmy

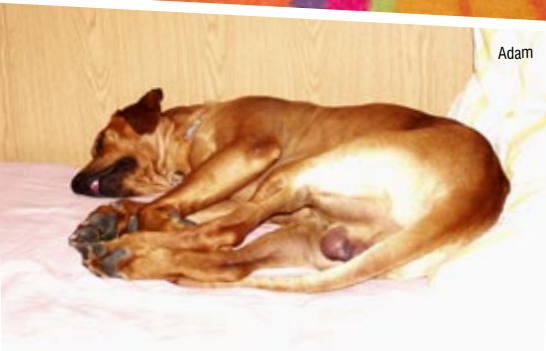
FOTOSERIÁL NEJLEPŠÍ „SPACÍ POLOHY“ VAŠICH MILÁČKŮ

Am a Ni

Alwin a Cassie

Adam

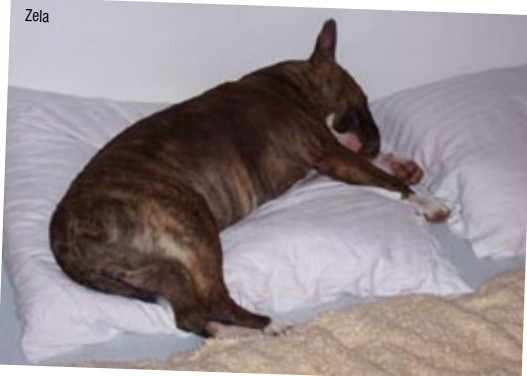

Agata

Žolík a Karel

Zela

Kuba

Cindy a Daneče

Dinulka

Burrito

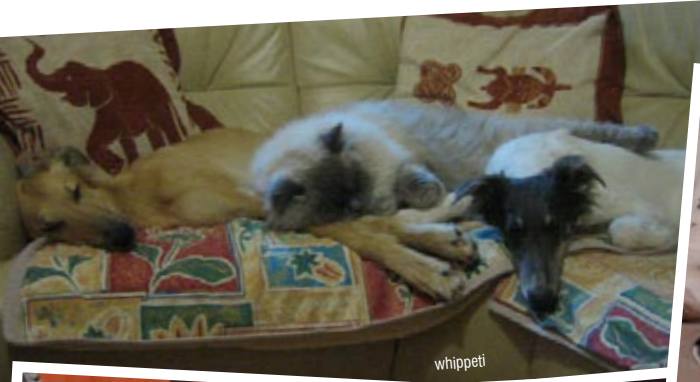
**FOTOSERIÁL
NEJLEPŠÍ „SPACÍ POLOHY“
VAŠICH MILÁČKŮ**

Manta

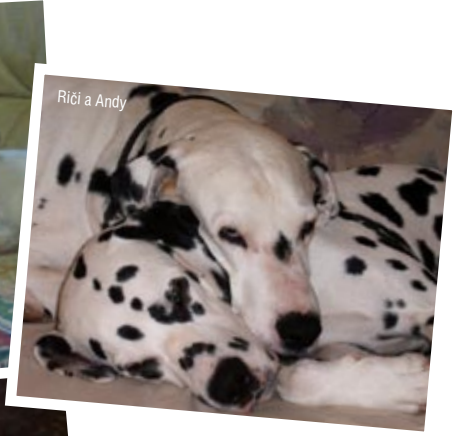

Cirkusz

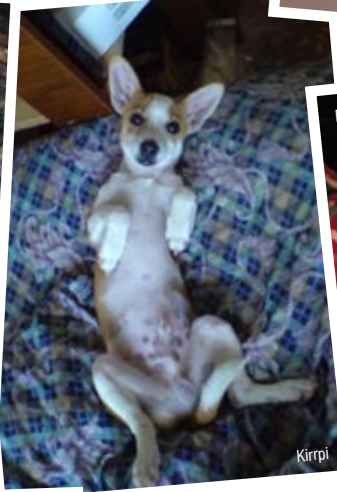
whippeti

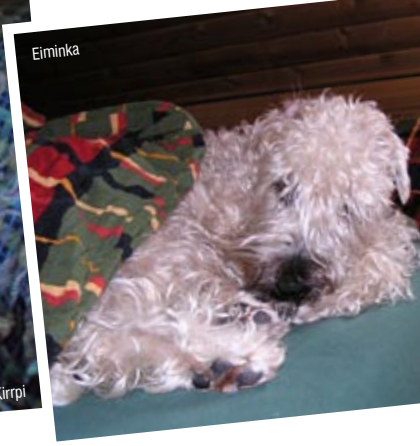
Ríci a Andy

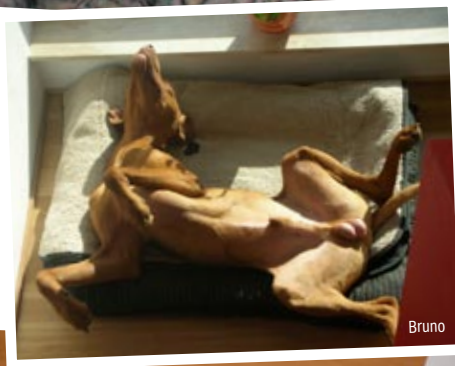
Maty

Kirrpi

Eiminka

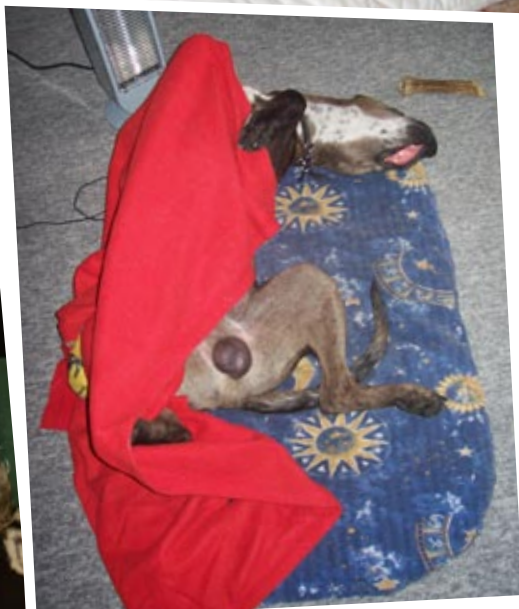
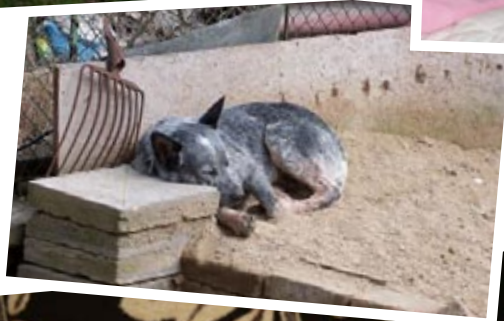
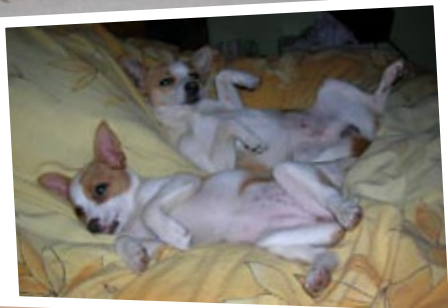
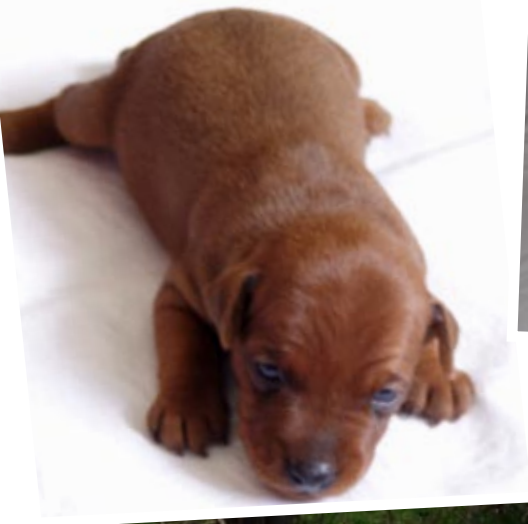
Bruno

Eimi a Chantal

Hajinkám... Alex

V divočině rozhoduje příroda a osud o spojení dvou jedinců a dání tak vzniku novému životu. Stejně tak osud určuje, který jedinec přežije a který ne, který bude mít cestu životem lehkou a který klikatou a strastiplnou. Ale ať je to jak chce, je to příroda, která rozhodne.

Dnes, v našem moderním světě, rozhoduje člověk o tom, které dva jedince spojí, a rozhoduje také o tom, jaký bude jejich osud. Od chovatele odejde malý uzlíček k novému majiteli a je jen na něm, jaký život mu připraví. Většina z nás mu jistě poskytne život krásný a přesně takový jaký si v našem případě pes rhodesian ridgeback - rozhodně zaslouží, ale bohužel jsou i tací, kteří to z nějakých důvodů nedokážou. Ať už je to lidská zrůdnost, v těch horších případech, či v těch lepších „jen“ neuváženost, je konec takovýchto zvířat smutný.

Vyhození z auta, uvázání v lese u stromu - útulek a možná i něco horšího. Zvíře je v takovéto situaci odkázáno zase a jen na pomoc nás, lidí. Těžko bez ní dokáže přežít. My jsme udělali rozhodnutí - my neseme zodpovědnost!!!

A i když nejsme ti, kdo se zachovali špatně vůči tak nádhernému zvířeti, jakým RR je, myslíme, že zůstat lhostejným je snad ještě horší. **Zvíře si opravdu samo nepomůže a je na nás, abychom nezůstali „jen“ u lítosti ale abychom opravdu P O M O H L I.**

Z těchto důvodů vznikl **PROJEKT READY TO RESCUE.**

Chceme pomoci opuštěným ridgebackům najít „nové“ lepší páničky, zjednodušit hledání majitelům zaběhlých psů najít své kamarády, pomoci zkvalitnit pobyt v útulku a ulehčit tak těmto už tak životem dost zkušeným ridgebackům v jejich těžké situaci.

Dlouho jsme pečlivě vybírali útulek, který by byl vhodný pro naše milované plemeno RR. Našli jsme ho v Lanškrouně – lokalitě velmi oblíbené „ridgebackáři“. Tento útulek je specifický svým krásným přístupem ke psům. Kotce, ve kterých jsou pejsci umístěni jsou na útulek mimořádně prostorné, čisté a světlé a hlavně zateplené. Jejich krédem není se psa zbavit, ale umístit ho do rodiny, která bude pro pejska pravou. Jelikož i my chceme, aby ridgebaci měli důstojné podmínky, oslovili jsme

Caniscentrum Lanškroun a jsme nesmírně potěšeni, že byli našim projektem nadšeni a jsou ochotni pomoci našim RR.

Všichni RR z celé republiky se budou svázet do tohoto útulku, který nás bude okamžitě informovat o novém přírůstku. Každý ridgeback bude mít na stránkách RR SPORTU své foto, popis a povahový profil. Tento útulek bude vztyčným bodem pro všechny nalezené ridgebacky. Ať už s průkazem původu, nebo bez.

Ready to Rescue bude mít za úkol tomuto útulku pomoci svými /Vašimi/ sponzorskými dary ať už to budou dary finanční či věcné. Pro finanční dary je připraven tento účet:

číslo účtu: 172 034 039/0600, variabilní symbol: 146

Další podrobné informace o projektu naleznete na webu

<http://www.rr-sport.cz/cze/rtr.htm>

Naturální krmivo nejvyšší jakosti

kuře, sled, jehněčí, játra, celozrnná rýže, bramborové vločky, ječmen, špalda, kukuřice, pšenice, kuřecí, rybí a sardinkový tuk, jablka, mrkev, avokádo, alfa-alfa, řasy, brusinky, borůvky, sýr, česnek, rozmarýn, juka, lněné semínko, včelí pyl, glukosaminy, chondroitiny, MSM, enzymy, probiotika, vitamíny, minerály včetně chelátů, omega 3 a 6 kyseliny

FirstMate

- ▼ potravinářská čistota jednoznačně určených surovin
- ▼ šetrná technologie zachovávající živiny
- ▼ garance až 165ti gramů čerstvého masa ve sto gramech krmiva
- ▼ podíl bílkovin z masa až 94%
- ▼ výběr ze 21 druhů formulí, balení 3 –7, 5-15-17-18-20 kg
- ▼ kompletní hypoalergenní řada GRAIN FREE – bez obilovin
- ▼ 4 nejsilnější přírodní antioxidanty, taniny z borůvek a brusinek = ochrana před předčasným stárnutím buněk, protirakovinný, protizánětlivý účinek, podpora funkce mozku – paměť, učení, pohybová koordinace, rovnováha, zdravé cévy, desinfekce močových cest, zdravé trávení vysoký obsah omega nenasycených mastných kyselin z kuřecího a rybího tuku včetně DHA a EPA (až 12% omega 6 a 9% omega 3)
- ▼ kompletní spektrum vitamínů a minerálů včetně organických (chelátových) forem, 4 druhy aktivních enzymů, probiotika (jogurtové bakterie) – nepoškozeny teplem, aplikace ve vakuu za pokojové teploty
- ▼ extrakt z juky, celý komplex glukosaminů a chondroitinů z krabů, garnátů a žraločích chrupavek, MSM
- ▼ prebiotika – vláknina rozpustná i nerozpustná – zdravé střevo a optimální využití živin, stravitelnost až 94%, žádný přidaný betakaroten, barviva borůvek – modrá řada – srst nebarví
- ▼ bez vedlejších rostlinných a živočišných produktů, sóji, barviv, ochucovadel, chemických konzervantů, nekvalitních surovin typu bílkovinných hydrolyzátů
- ▼ třívrstvý obal s vnitřní vrstvou z kovové folie nepropouštějící vzduch a světlo, přírodní konzervace vitamíny E a C, vakuovaná struktura granulí, tuk obsažený v celé hmotě granulí, nikoliv jen na povrchu - zajištěna trvanlivost 18 měsíců

Podle nezávislých amerických recenzentů krmiv zařazeno na seznam dlouhodobě bezpečných přírodních krmiv bohatých na živiny a respektujících psa jako masožravce. Takových je pouze 5% značek světového trhu.

Pojďme společně hledat optimální řešení
výživy Vašeho psa, pojďme společně **vítězit!**

**Poskytujeme kompletní profesionální servis včetně dopravy na místo určení,
odborného poradenství, chovatelský program, množstevní slevy.
Těšíme se na Vás, pojďme společně hledat optimální řešení výživy vašich psů.**

—Robočka-západní Čechy

Zdeněk Zavadil prodejný manažer	Distribuční a velkoobchodní sklad Velký Malahov 34 7346 01 Horšovský Týn	tel.: 776 610 371 731 361 926 fax: 379 423 236	e-mail: firstmate@centrum.cz

—Regionální zastoupení-pro Prahu

Vratislav Novák	Na Bělohorské pláni 9/184 Praha 6, Bílá Hora	tel.: 235 301 472 777 236 782	e-mail: vratislav.novak@quick.cz

—Regionální zastoupení-pro východní Čechy

MUDr. Karla Dvořáková	Divec 69 500 03 Hradec Králové	tel.: 604 559 407	e-mail: 4tlapky@seznam.cz e-mail: karla.dvorakova@internetzababku.cz
Petra Sádecká	Věžná 54 593 01 Bystřice nad Pernštejnem	tel.: 604 389 443	e-mail: pavelgadecky@seznam.cz

—Regionální zastoupení-pro střední Čechy

DUEL Zdeněk Prejza	kpt. Jaroše 204 277 11 Neratovice	tel.: 608 863 670 608 233 484 777 133 310	e-mail: z.prejza@seznam.cz

—Regionální zastoupení-pro jižní Čechy

Ladislava Suchá	K. Chocholy 12 370 01 České Budějovice	tel.: 777 648 630	e-mail: ladislava.sucha@dogfastfood.cz

—Regionální zastoupení-pro jižní Moravu

MaxCanin - prodej chovatelských potřeb	Gajdošova 7 (budova Aeskulap) 628 00 Brno-Židenice	tel.: 603 524 770 533 432 615	e-mail: info@maxcanin.cz

—Regionální zastoupení-pro severní Moravu

Noga Petr	Havlíčková 320/8 739 61 Třinec	tel.: 604 846 422	e-mail: firstmate@post.cz
Guzíková Renáta	Stará Ves na Ondřejnicí 291	tel.: 605 865 853	e-mail: abides@seznam.cz

Sídlo firmy:

Staz s.r.o.
Mlýnská 21, 746 01 Opava
tel.: 553 610 385, fax: 553 610 386
mobil: 608 712 436

Váš prodejce:

Upřímně se těšíme na osobní kontakt s Vámi!

Informace o krmivu, katalog, e-shop, adresář maloobchodů, zkušenosti chovatelů, poradna, odborné články a další:

www.firstmate.cz

Je mnoho způsobů moderního vytápění – Viessmann nabízí vše.

Zdroje energie:
olej, plyn, solární
energie, tuhá paliva
a teplo z přírody

Výkonový rozsah:
od 1,5 do 20 000 kW

Programové stupně:
100: Plus
200: Comfort
300: Excellence

Systémové řešení:
perfektně sladěné
produkty

Viessmann dokáže více: s rozsáhlým kompletním programem, který vám nabízí topné systémy budoucnosti pro každou potřebu. Diferencovaný podle zdrojů energie, výkonu, ceny a techniky – samozřejmě perfektně sladěný včetně objektivního poradenství prostřednictvím našich odborných partnerů přímo na místě. Pouze tak můžete již během rozhodování o vhodném vytápění ušetřit množství energie. www.viessmann.cz

VIESSMANN
climate of innovation

Láska
prochází
žaludkem.

ve spolupráci s veterináři

HEALTH
CARE **&**

No 1 PREMIUM je premiová řada výrobků pro psy a kočky

Puppy all breeds je kompletní krmivo pro kojící a březí feny a štěňata všech plemen.

Adult all breeds je kompletní krmivo pro dospělé psy všech plemen při běžné zátěži.

Hi-performance je kompletní krmivo pro dospělé psy všech plemen ve vysoké zátěži.

Senior& light je kompletní krmivo pro obézní nebo starší psy všech plemen s nízkou zátěží.

Kitten je kompletní krmivo pro březí a kojící kočky a koťata.

Beauty&fit chicken and rice je kompletní krmivo určené pro dospělé kočky od 1 roku.

Beauty&fit ocean fish je kompletní krmivo určené pro dospělé kočky od 1 roku.

Senior&light je kompletní krmivo pro starší či vykastované kočky a kočky s nadváhou.

A vám stačí jen přidat emoce.

Korespondenční adresa: KSK BONO s.r.o., Bezručova 607, 552 03 Česká Skalice,
Tel.: +420 491 453 823-5, Fax.: +420 491 452 840, e-mail: info@kskbono.cz,
www.kskbono.cz

www.bonopremium.eu

No 1
PREMIUM

S KOMPLEXEM MINERÁLŮ A VITAMÍNŮ

Chovatelská stanice

SILENT ANATHEMA

žadá štěňátka anglického kokršpaněla.

matka: Dixi od Ostravského kahanu - HD:B, VD

otec: Rusty Brakemon - HD:A, ZV:III.cena
Juniorchampion CZ, BIS, BIG, res. BIG, 3 BOB,
CACIB, 3 CAC, Národní vítěz, Klubový vítěz
mladých

Předpokládáný odběr štěňat v polovině července
2007, odchov v rodině, oba rodiče výborné povahy,
nezávazná návštěva vítána.

Kontakt: Radka Červenková, Dolní Sklenov 130,
Hukvaldy, tel: 724 840 505
e-mail: raduska.cervenkova@seznam.cz

www.agnes.bulterier.com

Parson russell teriér

nabídka krycího psa Douglas Mandylion

Nabízíme ke krytí krásného, mladého
psa plemene parson russell teriér
36 cm vysokého. Bilo hnědá barva,
znaky jen na hlavě, srst broken.

Na výstavách vždy výborný, **CAJC,**
2xCAC, BOB, Klubový vítěz,
Národní vítěz, res.CACIB, zkoušky
ZOP. Zdravotní vyšetření: vyšetření
očí-negativní, vyšetření luxace
pately PL 0/0 negativní, BAER-
oboustranně slyšící.

Více na www.douglasmandylion.
estranky.cz, kontakt na majitelku:
602 885 708

Faraonský pes poslední volné štěňátko

CHS Farafra nabízí ihned
k odběru posledního pejska
faraonského psa s PP.
Pejsek je velmi mazlivý,
vychován v rodině. Oba rodiče
velmi úspěšní na výstavách
i dostizích. Předpoklad
vykajícího exteriéru a povahy.

kontakt na chovatelku:
+420 777 096 337

www.farafra.estranky.cz

MEZINÁRODNÍ ŠAMPION KRÁSNÝ PČI
ŠAMPION ČR
ŠAMPION SK
GRAND ŠAMPION SK
ŠAMPION PL
ŠAMPION DKČR
Junior Šampion ČR
Klubový mladý Šampion DKČR
VÍTEZ SPECIÁLNÍ VÝSTAVY DKČR
KLUBOVÝ VÍTEZ DKČR
KLUBOVÝ VÍTEZ PL
NÁRODNÍ VÍTEZ 2005
DALMATIN ROKU 2005 - 1.FINA DK ČR
2x NÁRODNÍ VÍTEZ 2006
Krajský Vítěz 2006
Vítěz Mladé Boleslavi 2006
Obžlami Vítěz 2006
BIS + VÍTEZ PRAHY 2006
III.NEJÚSPĚŠNĚJŠÍ PES 6.SK PČI 2006
VÍTEZ SLOVENSKA 2007

Chovatelská stanice "of NAIRE"

žadá štěňátka z vrhu "D"

výběrový chov, předpoklad narození 28. 7. 2007

Ich. Alphadirato Eternal Love

* 21.5.2004

o: Ich. Jilloc's A Man in the Mirror
m: Ich. Laguna Dios Alisia Donna

BAER bill,
Genotyp E/E - Lemon test - negat.
ARDS - negat.
plnochrupá

Ich. Enrico Bazzi Raul

* 21.4.2001

o: Ich. Spotnik's Special Selektion
m: Ich. Social Souchong of Dalbury's Clan

BAER bill,
ARDS - negat.
plnochrupý

MEZINÁRODNÍ ŠAMPION KRÁSNÝ PČI
ŠAMPION ČR
ŠAMPION SK
GRAND ŠAMPION SK
ŠAMPION PL
ŠAMPION DKČR
Junior Šampion ČR
Klubový mladý Šampion DKČR
VÍTEZ SPECIÁLNÍ VÝSTAVY DKČR+ BIS
VÍTEZ SLOVENSKA 2003
VÍTEZ SLOVENSKA 2004
NÁRODNÍ VÍTEZ 2004
DALMATIN ROKU 2005 - 1.PES DK ČR
ABSOLUTNÍ VÍTEZ DKČR 2005
DALMATIN ROKU 2004 - 11.PES DK ČR
DALMATIN ROKU 2003 - 11.PES DK ČR
Eurodog Show Tulln 05 - V2, z. CACA
Krajský Vítěz 2003
2x Vítěz Bena 2004, Vítěz Kateriva 2005

PRACOVNÍ TITULY:
Klubový šampion junior DKČR
Prvního dubnímu roku 2005 - pes
Countryside vítěz 2006
Vítěz plešnice MSC 2006
Countryside Vicešampion DKČR 2007
Countryside Vicešar Moravy a Šlezka 06

ZKOUŠKY:
ZOP, ZPU 1, ZPU 2,
ZZO, ZM, ZVV 1, BEI
Harvátská zkoušky - 1.cena
Zkoušky vloh - Lema
Lemí zkoušky - Lema
Harvátská zkoušky horců - 1.cena
Countryside licence, certifikace

Nabízím ke krytí psa
Obi-Wan Kenobi Daffodil Yellow

* 25.12.2004

Zkoušky: ZOP - výborně, ZZO - výborně, BH - obstál
Coursingová licence: Mistr Moravy a Slezska 2006

Výstavy: 2x VN, 3x Výborný 1, 2x Vítěz třídy
1x Krajský vítěz, 1x CWC

O: ICH., CH., Svět. vítěz, Mc Performance Rocca Ensbury

M: CH., KCH., Daisy Dee Daffodil Yellow

Kontakt

Petra Videcká, Zlín, Czech

pep.e@seznam.cz , www.stafbull.com

Canisterapeut Sandy NABÍDKA POMOCI

Nabízím své zlaté srdce, které pohladí na duši, svůj kožíšek, který zahřeje tvé tělo, svou přítomnost, která vyloudí Tvůj úsměv.

Jmenuji se Sandy a jsem fenka zlatého retrievra a bydlím v Praze. Úspěšně jsem složila canisterapeutické zkoušky u sdružení Helppees a nyní jsem opravdový certifikovaný pes pomocník a kamarád. Pokud víte o nemocnici, dětském domově, domově důchodců nebo rehabilitačním zařízení, kde bych mohla ukázat, co dovedu a pomoci, kontaktujte mou paničku.

Kontakt: 604 272 180, e-mail v.kejhova@seznam.cz

FOX MEADOW 'S APRIL SKIES – KRYCÍ PES

luxace patel 0/0

dědičné choroby očí – negativní

BAER – oboustranně slyšící

2x CAC, CC

norovací zkoušky, 84b

Coursingové tituly:

Mistr ČR 2005, vítěz ČR 2005

Mistr SR 2006

Vítěz plemene sdružení MSC 2006

Vítěz SR 2006, vítěz ČR 2006

Tak tohle je náš „Benny“...

Typický představitel plemene Parson Russell terier | Více o Bennym na www.parson.cz

PRO VAŠEHO MAZLIČKA VŠECHNO!

www.hamhamcz.cz

NABÍZÍME:

- krmivo pro psy
- krmivo pro kočky
- ostatní chovatelské potřeby

ZDARMA:

- poradenství
- v dosahu naší rozvážkové služby rozvoz krmiva (případně na dobírku)
- dárky pro nové klienty
- dárky a bonusy pro stálé zákazníky

Volejte tel. číslo 737 900 059 nebo objednávejte na www.hamhamcz.cz

PRVOTŘÍDNÍ KANADSKÉ KRMIVO FIRSTMATE pro zdraví a sílu Vašeho "masožravce".

SLEVA až -20%
pro členy MSC na e-Shopu

max4dog.cz

Poradenství ve výživě psů

Objednávky a informace:

Michaela Jelenová - rozvoz Praha - 777 827 779 - info@max4dog.cz

**ZAKÁZKOVÁ
RUČNÍ
VÝROBA!**

Dostihové a coursingové dečky
Košíčky (dovoz z Velké Británie a Austrálie)
Široké kožené obojky mnoha typů
Profesionální psí ručníky Cool 'N Dry

[HTTP://AL-QUADAR.COM/](http://AL-QUADAR.COM/) +420 608 531 585

AL-QUADAR.COM
SIGHTHOUND SHOP

Exkluzivní antialergické peřinky pro Vaše miláčky

Exkluzivní peřech

40 x 60 cm	219,-
50 x 75 cm	329,-
55 x 90 cm	389,-
70 x 100 cm	499,-
90 x 140 cm	812,-

*mimoriádně teplé, měkké,
lehké, nešpiní se...*

Zdravotní peřech

35 x 40 cm	149,-
40 x 60 cm	199,-
50 x 75 cm	279,-
55 x 90 cm	349,-
90 x 140 cm	649,-

**POKUD MÁTE VLASTNÍ NÁPAD,
ROZMĚR NEBO POŽADAVEK,
NEVÁHEJTE NÁS KONTAKTOVAT!**

**Kynclovi
Paseky 991
572 01 Polička**

E-Mail: libami@policka.net

**ICQ: 308311914
Skype: Libami123
Mobil: 777 627 575, 777 587 649
<http://www.libami.policka.net>**

